

അൽ-മുർശിദ്

AL-MURSHID

1967 ഡിസംബർ

വിഷയവിവരം

1. രണ്ടു വിഷയങ്ങൾ (പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്)	3
2. ഫൈസൽ-ഒരു ലാലുപറമ്പം- പി. ഫംസ, കടന്നമണ്ണ	5
3. യുവതലമുറ- മുഹ്യിദ്ദീൻ മരനി, പരപ്പനങ്ങാടി	9
4. മക്കാവിജയത്തിന്റെ പ്രതിമി- ഇ. കെ. മൗലവി	15
5. ശരിഅത്തിൽ സുന്നത്തിന്റെ സ്ഥാനം	19
6. തലയിലെഴുത്ത്- കെ. ഉമർമൗലവി. ...	24
7. കുളിയുടെ രൂപം- സി. എ. എം. മൗലവി	29
8. സമ്പത്ത് ഇസ്ലാമിൽ- എ. മുഹമ്മദലി ...	32
9. ലോകപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ക്രിയാത്മകമായൊരു പ്രതിവിധി (ശഹീദ് മുഹമ്മദ് ഖുതുബ്)	38
10. ചാഡ് മുസ്ലിംകളുടെ പരീക്ഷണം (മുസ്ലിംലോകവാർത്തകൾ)	45
11. ജുസലംകണ്ട സുപ്രഭാതം- എൻ.കെ.അഹമ്മദ്	50

(നാലാംപേജിലെ ബാക്കി)

ണ്ട്. ചില ഭരണാധികാരികൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യക്രമത്തിൽ ദേശീയ പുരോഗതി ദർശിക്കുന്നു. അവർ അതിനെ പുണരുന്നു. ചിലർ മാർക്സിസ്റ്റ് സോഷ്യലിസത്തിലൂടെ രാജ്യപുരോഗതി സ്വപ്നം കാണുന്നു. അവർ അത് അവലംബിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ സാമൂഹ്യ ക്രമമോ, സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തമോ ഇപ്പറഞ്ഞ മുസ്ലിംരാജ്യങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നമല്ല. കമ്മ്യൂണിസം ഇസ്ലാമിനോട് നിരക്കാത്തതും, മാർക്സിസ്റ്റ് സോഷ്യലിസം ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായതും ഇല്ലാത്തതും, അതൊന്നും അവരോടു ചോദിച്ചിട്ടു കയ്യെടുക്കില്ല. അതെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ട കാര്യവും അവർക്കില്ല. കാരണം രാജ്യമാണ് അവരുടെ മതം, അതിന്റെ പുരോഗതിയാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

ഒരു യഥാർത്ഥ മുസ്ലിമിനെപ്പോലെയുള്ളവർക്കും മതമാണ് വലുത്. മറ്റുള്ളവർക്കും അതിന്റെ പിന്നിൽ. നാട്ടിനുവേണ്ടി മതത്തെ ത്യജിക്കാൻ അവർ സാധ്യമല്ലതന്നെ. മരിച്ച് മതത്തിനുവേണ്ടി ചിലപ്പോൾ നാട്ടിനെ ത്യജിക്കേണ്ടിവരും. നാട്ടിനെ സ്നേഹമില്ലെന്നോ ദേശീയപുരോഗതിയിൽ ആകാംക്ഷയില്ലെന്നോ ഇപ്പറഞ്ഞതിന്നർത്ഥമില്ല.

ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസി അവന്റെ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ത്യാഗംചെയ്യുന്നു. അതു പക്ഷെ, മതത്തെ പരിത്യജിച്ചുകൊണ്ടാവുകയില്ല. മതാഭിമാനത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രാജ്യസ്നേഹം ആത്മഹത്യപരമാണ് അവനാ. വിശ്വാസപരമായ കവി അല്ലാമാ ഇഖ്ബാൽ മുഹമ്മദ് മുദ്രാവാക്യമാണ് അവനു അത്യുത്തമം എന്തെന്നു പറയാനുള്ളത്. "നി ആദ്യം ഒരു മുസ്ലിമാനാവുക; രണ്ടാമത് ഒരിന്ത്യക്കാരനും."

പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

രണ്ടു വിഷയങ്ങൾ

യുവമുദ്രാവിസംകരണ പ്രസിഡണ്ട് ഡോക്ടർ സാക്കിർ ഉദ്ദേശ്യം കേരളം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ശിവാഗരിയിൽ സമാപിക്കാൻ പോകുന്ന ശ്രീനാരായണ പ്രതിമയുടെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മവും സമാധിമന്ദിരത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനവും നിർവ്വഹിക്കാനാണ് ഈ പരിശ്രമം. രമളാനിൾ അദ്ദേഹം പ്രധാനമായും ഇങ്ങോട്ട് ഇറങ്ങിത്തീർച്ചയ്ക്ക്. മി. ആർ. ശങ്കർ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചതായും അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിച്ചതായും നാലു മാസംമുമ്പ് പത്രങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് വന്നിരുന്നു.

വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനു നിരക്കാത്തതോ? ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിക്കു അതു ചെയ്യാമോ? എന്നൊക്കെ പലരും ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടാവും. പക്ഷെ സാക്കിർ ഉദ്ദേശ്യം സമാധിമന്ദിരത്തിലും ഇത്തരത്തിൽ ചിന്തകൾ വ്യക്തമാണ്. പ്രസിഡണ്ട് പദം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന്റെ മുന്നോടിയായി അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൂട്ടിയ വൃത്തികേടുകൾ നമുക്കു ഓർമ്മയുള്ളതാണല്ലോ. എത്ര ക്ഷേത്രങ്ങളിലാണ് അദ്ദേഹം കേറിയിറങ്ങിയത്? എത്ര മുനിമാരുടെ പാദങ്ങളിലാണ് അദ്ദേഹം സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്തത്? സത്യപ്രതിജ്ഞാകർമ്മത്തിന്റെ തലേന്നു ന്യൂനതകൾ ഉള്ള ശ്രീകേരളത്തിലെ ജഗദ്ഗുരു സ്വാമി ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യനെ സന്ദർശിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ പുഷ്പങ്ങളും ഫലങ്ങളും അർപ്പിക്കുകയും അനൗപമാശിഷ്യൻ തേടുകയും ചെയ്തു. ശങ്കരാചാര്യൻ തന്റെ കൈ സാക്കിർ ഉദ്ദേശ്യന്റെ തലയിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അനുഗ്രഹിച്ചു. ഈ കർമ്മത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം സ്വാമിജിയുമായി പത്തു മിനുട്ടുനേരം സംസാരിക്കുകയും പിന്നീട് സ്വാമിജിയുടെ പാദങ്ങൾ ഭക്ത്യാദരങ്ങളോടെ തൊട്ടു വീടവാനുകയും ചെയ്തു. ഹാർഡിങ്ക് റോഡിലുള്ള ജെയിൻ ഭവനിലേക്കു കാരോടിച്ച് പോവുകയും മുനി സുശീൽമാകറിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. തന്റെ കൈകൾ തലയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടാണ് മുനി അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചത്. (പി. ടി. ഐ. വാർത്ത, 12-5-1967)

മി സാക്കിർ ഉദ്ദേശ്യൻ ഇന്ത്യയുനിതന്റെ പ്രസിഡണ്ടാണ്. ഇവിടത്തെ വ്യത്യസ്ത മതക്കാരും ആശയഗതിക്കാരായ ജനകോടികളുടെ പ്രസിഡണ്ട്. അവരെ മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. മാത്രമല്ല, തന്റെ ദേശീയതയും പ്രകടിപ്പിക്കാനും ഭൂരിപക്ഷ സമുദായത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനും ഈ വേലകൾ ഒരുപക്ഷെ അനിവാര്യമായിരിക്കാം. ഇത് ഒരു വലം. മൗലവിപ്രധാനമായ മറ്റൊരു വശംകൂടിയുണ്ട്. വിഗ്രഹാരാധനയോടും സ്രാഷ്ടിപൂജയോടും സന്ധിയില്ലാത്തതും പ്രഖ്യാപിച്ച മതമാണ് ഇസ്ലാം. സാക്കിർ ഉദ്ദേശ്യനാവട്ടെ അതിന്റെ ഒന്നായിരുന്ന. ആ നിലക്കു വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ ഇത്തരം ചെയ്തികളിൽ ഏർപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു എങ്ങിനെ സാധിക്കും? ആദർശനിഷ്ഠയോ വിശ്വാസശൂന്യതയോ ഇല്ലാതെ എന്തും

ചെയ്യാമെന്നാണെങ്കിൽ മുൻ പ്രസിഡണ്ട് ഡോക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ, ഇപ്പോഴത്തെ വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് മി. ഗിരിയും ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു അവകാശപ്പെടുന്ന ഡോ. സാക്കിർ ഹുസൈനും തമ്മിൽ എന്തു വ്യത്യാസം? പേരിലല്ലാതെ പ്രസിഡണ്ട് എന്നനിലക്കു ഞങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹത്തോടു തികഞ്ഞ ബഹുമാനമുണ്ട്. അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളോടാണ് ഞങ്ങൾക്കു എതിർപ്പ്. മുസ് ഡോക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വിമർശിച്ചിട്ടില്ല. മി. ഗിരിയാണ് ഇതു ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു ആക്ഷേപമില്ല. ഇവരുടെ പട്ടികയിലല്ലല്ലോ പക്ഷെ! സാക്കിർ ഹുസൈൻ.

മുസ്ലിംകൾ ദേശീയത്വത്തിന്റെയും മറ്റും പേരിൽ അനിസ്താമിക ചെയ്തികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന്റെ മൂലകാരണം ഈയവസരത്തിൽ നമുക്കൊന്നു പരിശോധിക്കാം. മതത്തെ സ്റ്റംബസ്ഥിചേടത്തോളം വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടു വീക്ഷണം നിലവിലുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗം മതത്തിന്നു ഒന്നാംസ്ഥാനം കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു വിഭാഗം മതത്തെ പിറകോട്ടു മാറ്റിനിർത്തി നാട്ടിനെ ഒന്നാംസ്ഥാനത്തു കെട്ടിയിടുന്നു. ഒന്നുകൂടി തെളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, ആദ്യം ഒരു മുസ്ലിം, രണ്ടാമത് ഒരിന്ത്യക്കാരൻ-ഇതാണ് ഒരു വീക്ഷണം. ആദ്യം ഒരിന്ത്യക്കാരൻ, രണ്ടാമതു ഒരു മുസ്ലിം-ഇതു രണ്ടാമത്തെ വീക്ഷണവും. ഇതനുസരിച്ചു ഏതു പരിതസ്ഥിതിയിലും, ഏതു കാര്യത്തിലും മതനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നു ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ. രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി മതത്തെ കരുതികൊടുക്കാൻ അവർ സന്നദ്ധരല്ല. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗക്കാരുടെ നില മറിച്ചാണ്. നാടാണ് അവർ പ്രധാനം-നാട്ടിന്റെ ഗുണത്തിനുപയുക്തമാണെന്നു തോന്നുന്ന എന്തു കാര്യവും അവർ സ്വീകാര്യമാണ്! മതം അതു അനുവദിക്കുന്നോ, വിലക്കുന്നോ എന്നു നോട്ടമില്ല. ഉദാഹരണം പറയാം. സന്താനനിയന്ത്രണവും ഗർഭാമിദ്രവും രാജ്യപുരോഗതിക്കു സഹായമാണെന്നു തോന്നിയാൽ രണ്ടാമത്തെ വീക്ഷണക്കാർ ഇരുപുറവും നോക്കാതെ അതു സ്വീകരിക്കും. അതെക്കുറിച്ചുള്ള മതവിധി എന്തുമാവട്ടെ അതു അവർക്കു പ്രശ്നമല്ല. നാടാണ് അവരെ സ്റ്റംബസ്ഥിചേടത്തോളം വലുത്. മതം അതിനു വഴിമാറിക്കൊടുത്തുകൊള്ളണം. വിവാഹം. വിവാഹമോചനം, സ്വത്തവകാശം തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ നിയമങ്ങൾ എക്സിക്കുറിക്കേണ്ടത് രജിസ്ട്രേഷൻ അനിവാര്യമാണെന്നു ഈ വീക്ഷണക്കാർക്കു തോന്നുന്നു. അവർ അതിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങളോ ആചാരങ്ങളോ അവർക്കു തന്നെ തടസ്സമല്ല. ശരീഅത്തുനിയമം ദേശഗതിചെയ്യണമെന്നു ശഠിക്കുന്നത് ആപല്യമായ ഈ വീക്ഷണഗതിക്കാരാണ്. ദേശീയപുരോഗതിയാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അതിന്നു അവർ എന്തും ചെയ്യും. ശരീഅത്തിനെ ദേശഗതിചെയ്യുന്നതിരിക്കട്ടെ, അതിനെ കഴിച്ചു മുടാൻപോലും അവർക്കു മടിയില്ല.

നാട്ടിനു ഇസ്ലാമിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുക എന്ന മാതൃകമായ ഈ രോഗം ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല, ചില മുസ്ലിംരാജ്യങ്ങളിലുമുണ്ട് (ശേഷം 2-ാം പേജിൽ)

ഫൈസൽ-ഒരു

ലഘു പഠനം

പി. ഹംസ, കടന്നമണ്ണ

തികഞ്ഞൊരു മതഭക്തൻ, ബഹുമുഖങ്ങളായ പ്രഭാവ പ്രതാപങ്ങളിൽ പരിപ്രസിച്ച് വിശ്വകീർത്തി നേടിയ ഒരു മഹത് വ്യക്തി, വിശ്വമുസ്ലിം ജനകോടികളുടെ ആരാധനാമന്ദിരത്തിന്റെ കാവൽദൻ തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളുലകരിക്കുന്ന ദേഹമാണ് ഫൈസൽ മുസ്ലിം അബ്ബിൽ അസീസ്. ധീരതയുടെയും വീരപരാക്രമങ്ങളുടെയും നാളുകളാണ് ദ്വേഹത്തിന്റെ. പുതിയൊരു ചൈതന്യത്തിന്റെയും സവോന്മേഷത്തിന്റെയും പ്രതിനിധിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം സമുദരി അറേബ്യയിലെങ്ങും സംജാതമാക്കിയത്.

ഒരു രാഷ്ട്രീയനേതാവും, പ്രഭാഷകനും, സത്യ പ്രബോധകനും, ഇസ്ലാമിന്റെ തെജ്ജ്വല വക്താവും, ഒരേ സമയത്ത് സമ്മേളിച്ച ആ അസൂലഭ വ്യക്തിത്വത്തിലേക്കൊന്നെത്തിനോക്കുകയാണിവിടെ.

ജനനവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ഹി: 1324 ശവ്വാൽ ഒന്നിന്

(ഹി: 1906ൽ) റിയാളിലെ ഒരു ജാത കടുംബത്തിലാണ് സൂര്യപുരഷൻ ഭൂജാതനായത്.

മകന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും പരിശീലനത്തിലും വന്ദ്യപിതാവ് അനല്ലമായി ശ്രദ്ധിച്ചു. അക്കാലത്തെ ഉന്നതശീഷ്യരായ പണ്ഡിതന്മാർ മുഖേനയാണ് മകനെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചത്. നല്ലൊരു മതഭക്തനും വിദ്യാസമ്പന്നനുമായ പിതാമഹനും കട്ടിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും പുരോഗതിയിലും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെയ്തി. ഭൗതികമായ ചുറ്റുപാടുകളിൽനിന്നകന്ന് തികച്ചും മതശിക്ഷണശീലനങ്ങളിൽമാത്രം വളർന്ന ഫൈസൽ ചെറുപ്പന്നേ ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരങ്ങളിൽ അതീവ തല്പരനായിരുന്നു. അതിന്നു നൂകലമായ സാഹചര്യമായിരുന്നു വീട്ടിലും നാട്ടിലും.

രാജാവ് അബ്ദുൽ അസീസിന്റെ 33 ആൺമക്കളിൽ ഒമ്പതേ ധനവും ബുദ്ധിമാനും, സ്വാതന്ത്ര്യ

പ്രേമിയം, അദ്ധ്വാനശീലനും, തന്ത്രജ്ഞനും ശരീരഘടനയിൽ പീതാവിനോടേറാവും സദുഗ്രന്ഥം ഫൈസലാണ്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ലിയോപോൾഡ് മുഹമ്മദ് അസദ് 'മക്കയിലേക്കുള്ള വഴി' [THE ROAD TO MECCA] എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതുന്നു. "കരുണ, ചിന്താശീലം, മിതഭാഷണം എന്നീ സ്വഭാവങ്ങളുടെ വിളനിലമാണ് ഫൈസൽ. ഒരു രാജകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവനായതുകൊണ്ടല്ല ജനങ്ങളുദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നത്. പ്രത്യുത, ഫൈസലിന്റെ മുഖത്ത് സ്പർശിക്കുന്ന ഗൗരവഭാവമാണ് അദ്ദേഹം ആദരിക്കപ്പെടാൻ കാരണം" ഫൈസൽ യുവാവായിരുന്ന കാലത്താണ് മുഹമ്മദ് അസദ് ഇക്കാര്യം എഴുതിയത്.

രാഷ്ട്രീയത്തിൽ:-

ശൈശവത്തിൽതന്നെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ അത്യധികം താല്പര്യവും വാസനയും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന കഥാപുരുഷൻ. 14-ാം വയസ്സിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനോടൊപ്പം 'നജ്ദ്' 'ഹിജാസ്' എന്നീ യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പിതാവിനോടൊപ്പമുള്ള സന്തത സഹചാസത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമായ എല്ലാ തന്ത്രങ്ങളും പഠിച്ച് മനസ്സിലാക്കുകയും യുദ്ധത്തിൽ നേതൃത്വം വഹിക്കാൻ കൂടി നൈപുണ്യം നേടുകയു ചെയ്തു. നിരവധി യുദ്ധങ്ങളിൽ നേതൃത്വം കടിച്ചെടുത്തു പിടിക്കുകയും വിജയം വരിക്കുകയു ചെയ്ത പാരമ്പര്യമാണ്

ദ്ദേഹത്തിന്റേത്. പ്രേക്ഷകരെ യെല്ലാം അത്ഭുതസ്തബ്ധരാക്കും യുദ്ധരംഗത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധീരപരാക്രമങ്ങൾ കണ്ടാൽ.

ബഹുമുഖ വ്യക്തിത്വം:-

അധുനിക മുസ്ലിം ലോകത്തിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭമാണ് ഫൈസൽ. ജീവിതമണ്ഡലത്തിൽ പല ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും അർപ്പിതമായിട്ടുണ്ടുദ്ദേഹത്തിൽ. വിദേശങ്ങളിലെ ചില ഉന്നത സമ്മേളനങ്ങളിലും ചർച്ചായോഗങ്ങളിലും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായും അല്ലാതെയും പല തവണ പങ്കെടുക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇടക്കിടെയുള്ള വിദേശപര്യടനം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയും ഹ്രസ്വം വശത്താക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു.

1926ൽ 'മജ്ലിസ് ശൂറാ'യുടെ പ്രസിഡണ്ടായി നിയമിക്കപ്പെട്ട മഹാനായ ഫൈസൽ. 1930ൽ സൗദി അറേബ്യയുടെ വിദേശകാര്യമന്ത്രിയാവാനും അദ്ദേഹത്തിന് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. തദ്ഫലമായി വിദേശരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വെച്ചു അറബികളുടെയും മുസ്ലിംകളുടെയും പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. 1945ൽ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിൽ യുനെസ്കോ സിസ്റ്റത്തിന്റെ പ്രഥമ യോഗം ചേർന്നപ്പോൾ സൗദി അറേബ്യയുടെ പ്രതിനിധി ഫൈസലായിരുന്നു. അതിനുശേഷം 1947ലും '48ലും ചേർന്ന ജനറലസംബ്ലി യോഗത്തി

ലും സൗദി സംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വം മററാക്കുമായിരുന്നു. 1955ൽ ചേർന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ 'ബെന്റൂൺ' കോൺഫറൻസിൽ ഫൈസൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം, അദ്ദേഹം സാധാരണ ഗതിയിലുള്ള ഒരു രാജാവല്ലെന്നതിന്റെ മകുടോദാഹരണമായിരുന്നു.

നേതൃത്വ രംഗത്ത്:-

അനന്യസാധാരണമായ വ്യക്തിത്വവും അസുലഭ ബുദ്ധിഭാവവും നിസ്സുലസാമതദ്യവും സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിച്ച ഫൈസലിൽ നേതൃത്വപദവികൾ ഓരോന്നോരോന്നായി വന്നുചേർന്നു. 1953ൽ ഫൈസൽ സൗദി അറേബ്യയുടെ കാര്യദർശിയായി നിയമിതനായതിനുപുറമെ പ്രധാനമന്ത്രിയായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1961ൽ രാജാവിന്റെ പ്രതിനിധി കൂടിയാകേണ്ടിവന്ന അദ്ദേഹത്താണ്. രാജാവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലും അല്ലാതെയും അദ്ദേഹം ഈ ഉത്തരവാദിത്വം നിർവ്വഹിച്ചു പോന്നു.

1964ൽ (ഫി: 1384 ജമാദുൽ ആഖിർ 27നു്) ഒരു പണ്ഡിത സംഘടനയുടെ ഫത്വാ മുഖേന സൗദി അറേബ്യയുടെ രാജാവായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട മഹാനായ ഫൈസൽ.

ഇസ്ലാമിൽ കൂടി ചിന്തിക്കുകയും അതിൽ കൂടി മാത്രം ചരിക്കുകയും

ചെയ്യുന്ന ഫൈസലിന്റെ സൗദി അറേബ്യ ഇന്ന് ഒരു യഥാർത്ഥ 'ഇസ്ലാമികരാഷ്ട്രത്തിന്റേ' മകുടോദാഹരണമാണ്. ഇസ്ലാമികവ്യവസ്ഥയിൽനിന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്ന നെററാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ രാഷ്ട്രത്തെ അനുവദിക്കാറില്ല. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങൾ പ്രശംസാർഹമത്രെ.

വൈദ്യരംഗം കൂടുതൽ ക്ലാർക്കു മമാക്കിയിട്ടുണ്ടുദ്ദേഹം, നഗരങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഗ്രാമഗ്രാമാന്തരങ്ങളിലും ആധുനികരീതിയിലുള്ള ഏയർകണ്ടിഷൻ ആസ്ത്രൂകൾ നിർമ്മിക്കുകയും അതിലേക്കാവശ്യമായ ഡോക്ടർമാരെ വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസ, വ്യവസായം, പൊതുമരാമത്ത്, കൃഷി എന്നീ രംഗങ്ങളിലും അസുയാഹമായ പുരോഗതിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിന്റേത് നേട്ടാൻ കഴിഞ്ഞത്. മറ്റു അറബ് രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കെല്ലാം മതിറ്റും ബഹുമാനവുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈദഗുപ്തവർത്തനങ്ങൾ.

ഇസ്ലാമികൈകൃത്യം
ഫൈസലും.

ഇരമ്പിക്കയറുന്ന അറബ് ഭരണീയത്വത്തിന്റെ പ്രചണ്ഡമായ

പ്രവാഹത്തെ തടക്കാൻ ഡിഷണാ ശാലിയായ ഫൈസൽ ആവിഷ്കരിച്ച ഒരു സംരംഭമാണ് വസ്തുവത്തിൽ ഇസ്ലാമികൈകൃതം. തികച്ചും ഇസ്ലാമികോദ്ദേശവും താല്പര്യവുമാണതിന്റെ പിന്നിൽ. 1965 ഡിസംബറിൽ ഇറാനിലെ രാജാവ് മുഹമ്മദ് റിസായെ കാണാൻ ഫൈസൽ രാജാവ് തെഹ്റാനിലെത്തുകയുണ്ടായി. അവിടെവെച്ച് ഇരുവരും ഒരു സംയുക്ത പ്രസ്താവനയിലൂടെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "ഇസ്ലാമികൈകൃതവശാൽ ലോകമുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളാവതാക്കെ ഒരു യോഗം ചേരണം" മെന്ന്. അതോടെ ഇസ്ലാമികൈകൃതത്തിന്റെ പ്രാരംഭം കുറിച്ചു.

പക്ഷെ സിറിയ ഈ സംരംഭത്തെ എതിർക്കുകയാണുണ്ടായത്. സിറിയൻ പ്രസിഡണ്ട് പറഞ്ഞു "ഈ ഇസ്ലാമിക ഉടമ്പടിക്കെതിരിൽ അറബ് വിപ്ലവരാഷ്ട്രങ്ങളാവതാക്കെ ഒരു യോഗം ചേരേണ്ടതുണ്ടെന്ന്. അറബ് വിപ്ലവരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈജിപ്ത്, സിറിയ, ആൾജീരിയ, ഇറാഖ്, യമൻ എന്നീ രാഷ്ട്രങ്ങളാണ് അറബികളുടെ കേന്ദ്രം കൈറോവല്ലാതെ പോയതാണത്രെ ഈ എതിർപ്പിന്റെ ഭാഗമായി. പിന്നിലുള്ള രഹസ്യം.

"ഇസ്ലാമികൈകൃതത്തിന്റെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഈജിപ്തിനേയും ക്ഷണിക്കും" ഫൈസൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. താമസിയാതെ ഒരു റഷ്യൻ പത്രപ്രതിനിധിയുമായ അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ നാസിർ പറഞ്ഞു. "അറബ് ജനത മുസ്ലിം ഇത്തരം ഒരു ഉടമ്പടിക്കെതിരായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അങ്ങിനെതന്നെ ചെയ്യും."

യോഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാൻ പല മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളാവതാക്കെയും ഫൈസൽ ചെന്നുകാണുകയുണ്ടായി. ചിലർ അനുകൂലിച്ചെങ്കിൽ മറ്റു ചിലർ പ്രതികൂലിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇറാൻ, തുർക്കി, ജോർഡാൻ, മൊറോക്കോ, ലിബിയ, ടുനിഷ്യ, സുഡാൻ, പാക്കിസ്താൻ (എല്ലാ മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളും അനുകൂലമാണെങ്കിൽ അനുകൂലമാണെന്ന നിബന്ധനയോടെ) എന്നീ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഇസ്ലാമികൈകൃതത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നവരാണ്. ഐക്യ അറബ് റിപ്പബ്ലിക്, ഇറാഖ്, സിറിയ, ആൾജീരിയ, യമൻ എന്നീ രാഷ്ട്രങ്ങൾ അതിനെതിരാണ്. ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രങ്ങളാണ് ലബനാനും കുവൈത്തും.

എങ്കിലും ഇസ്ലാമികൈകൃതത്തെ സാക്ഷാല്പരീകാരനുള്ള തത്വമായ ശ്രമത്തിലാണിപ്പോൾ ഫൈസൽ.

യു വ ത ല മു റ

മുഹ്യിദ്ദീൻ മദനി, പരപ്പനങ്ങാടി

കുട്ടികൾ, യുവാക്കൾ, സ്ത്രീകൾ, പുരുഷന്മാർ, മദ്ധ്യവയസ്സുകാർ, വയോവൃദ്ധർ അങ്ങിനെ ഒരു ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളാണ് സമുദായം. ഒന്നൊഴിവാക്കി മറ്റൊന്നുകൊണ്ട് സമുദായ പ്രാർത്ഥനം സുഗമമാവില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ആപൽക്കരമായ ദോഷവും. ഒരു കുട്ടിയോടുള്ള സമീപനത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും മദ്ധ്യവയസ്സുകാരന്. ഉദ്ധാരണരംഗത്ത് സ്ത്രീയും പുരുഷനും വ്യത്യസ്തരുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. കുട്ടിയുടെ മനഃശാസ്ത്രം കണക്കിലെടുത്തു അവന്റെ നൈസർഗ്ഗികവാസന നല്ലൊരു സമുദായ സംവിധാനത്തിന്നൊരുക്കണം. കുട്ടിയുടെ ലോകം ആത്മാർത്ഥമാണ്. ആ കരുണമനസ്സിൽ ഒരു പോറലോറാൽമതി സമുദായശരീരം വേദനിക്കാൻ. അവന്റെ സ്വഭാവപരിഷ്കരണം നന്നെ ചെറുപ്പന്നേ തുടങ്ങണം. ചീത്തക്കുട്ടികളുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ട്, അസ്ഥമായ ധാരണകൾ, ഇതവനിൽ എത്രയും വേഗം നീക്കാൻ മാതാവ് ശ്രദ്ധിക്കുന്ന പാലതന്നെ അവന്റെ മു

സിൻവെച്ച ചിത്തവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാനും അവർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി ഒരു ദൃഷ്ടിവിചാരം അവന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ അവനൊരിക്കലും അവരെ അനുസരിക്കുമെന്ന കരുതേണ്ട. സത്യസന്ധത മതബോധം, ധീരോദാത്തത, ദ്രവ്യനിശ്ചയം, വിനയം ഇതവനിൽ ചെറുപ്പമുതൽ രൂഢമൂലമാവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തീക്ഷ്ണകണ്ടാലും മാണിക്യമാണെന്നു കരുതുന്ന ലോകമാണവരുടേത്. ചീത്തയും നല്ലതും അവർക്കൊരു പ്രശ്നമല്ല. ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരന്റെ വസ്ത്രം പ്രസംഗവും ഒരു മതപണ്ഡിതന്റെ തപോപദേശവും അവന്ന് സമമാണ്. പള്ളിയും സിനിമാഹാളം അവന്നൊരുപോലെതന്നെ. സിനിമയിൽ കാണുന്ന വർണ്ണപ്പകിട്ട് കൂടുതലവനെ ആകർഷിക്കുന്നു. അണിയായിനിന്നുള്ള നമസ്കാരത്തേക്കാളും അവന്റെ ഹൃദയത്തെ വശീകരിക്കുന്നത് ആത്തുല്യസ്സിച്ചുപോവുന്ന "ഇംഗ്ലാബ്" ജാഥകളാണ്. നിഷ്കളങ്കമായ അവന്റെ പ്രകൃതിയെ ഇവിടുന്ന

ങ്ങോട്ട് പാകപ്പെടുത്തണം. ഒരു ദിവസം മദ്രാസിൽ പോകാത്തതുകൊണ്ട് അടിക്കഷ്ടമായൊരു നൽകുന്ന മാതാവും മറ്റൊരു ദിവസം “അലിഫുബാ” തെറ്റിയതുമൂലം തുടർച്ചയായിട്ടുള്ള ഗുരുനാഥനും അവനെ തെറ്റിയ വഴിയിലേക്കാണ് തിരിച്ചുവരുന്നത്. ഇസ്ലാം ഇതൊരിക്കലും അനവദിക്കുന്നില്ല. ഗുരുനാഥനോടുള്ള സ്നേഹം മൂർഖനോടൊന്നപോലെയും മാതാവിനെ സന്ധ്യയായിട്ട് അവന്റെ വിചാരം സിംഹത്തോടൊന്നപോലെയുമാവരുത്. കൂട്ടുകാരെമാത്രം കളിച്ചാൽ വരുന്ന മകനെ ചുരുക്ക പ്രയോഗം നടത്തുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാർ അവന്റെ സ്വഭാവം സ്കാർത്തിൽ തീരെ ശ്രദ്ധിക്കാത്തവരാണ്. നോക്കി രണ്ടു കൊച്ചു പൈതങ്ങൾ, ഹസ്സനും ഇസ്സയ്ക്കനും മുസ്ലിം (സ)ന്റെ പുറത്തുകയറുന്നത്, മസ്ജിദിനുമുമ്പിൽ ജ്യാതായായി അദ്ദേഹം നമസ്കരിക്കുകയാണ്. ആ ചെറിയ കുട്ടികളുടെ ആഹ്ലാദവും അവരുടെ ലോകവും നബിയംഗീകരിച്ചു. ചാട്ടവാർ നബിയെടുത്തില്ല. ഈ നമസ്കാരത്തിന്റെ ചുരുക്ക അവിയുടെ കിട്ടാത്തതിനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സദാ ശ്രദ്ധയോടെ നയങ്ങളും നബിയിൽനിന്നു ഭൂമിയുണ്ടായില്ല. നബിയുടെ അടുത്ത സമീപനം കണ്ടപ്പോൾ നമ്മളിലുള്ള യുവമാതാപിതാക്കളും കാരണവന്മാരും ലജ്ജിക്കുമോ! നബിയുടെ വിശാലമനസ്സുതയുടെ ഒരുപക്ഷേപം നമ്മളും ശ്രദ്ധിച്ചാൽ.....? നബി

യവരെയെടുത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. ചെറിയവരുമായി വർത്തിക്കേണ്ട ഒരു പരസ്യമായ പ്രഖ്യാപനം പിന്നീടൊരിക്കൽ നബി നൽകി. കുട്ടികളോട് കരുണയെടുത്തവൻ നമ്മിൽ പെട്ടവനല്ല. ഇസ്ലാമിന്റെ ശാസനയാണത്.

മകന്റെ പരാതി.

മാറാനായ ഉമറുൻ ഫാറുഖിന്റെ കാലത്ത് ചെറിയൊരു കേസ്സുനടന്നു. പിതാവ് മകനെ തിരിൽ ബോധിപ്പിച്ച കേസ്.

“ഇവൻ എന്നെ തീരെ അനുസരിക്കുന്നില്ല. എന്നോടുള്ള കടപ്പാട് നിറവേറ്റുന്നില്ല. ഇസ്ലാം പറഞ്ഞ വിധേന മാതാപിതാക്കളെ ആദരിക്കുകയോ സ്നേഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല”. പിതാവിന്റെ വാദമായിരുന്നു അത്. നീതിമാനായ ഉമർ(റ) മകന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു അവന്റെ വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടു. “നാന്റെ ചെറുപ്പകാലത്ത് ഇവരൊരു ഉത്തമനാശിയാക്കിയില്ല. മതവിധി എനിക്കറിയിച്ചുതന്നില്ല. ഇസ്ലാമിക ശാസനകളെക്കുറിച്ചെന്തെന്തെല്ലാം ബാല്യ പഠനത്തു തന്നെയാണ് നേർ. മകന്റെ മറുപടി അതായിരുന്നു. അങ്ങനെ വാദി പ്രതിയായി. ഈ ചരിത്രസംഭവം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്താണെന്നോ? കുട്ടികളോടുള്ള കടപ്പാട് നിർവ്വഹിക്കാത്ത പിതാവിനെ തിരിൽ ഒരു മകന്റെ എതിർമൊഴി.

കുട്ടികളോട് നല്ല സമീപനത്തോടെ അവരുടെ വിചാരങ്ങൾ നന്നാക്കുകയും പ്രവൃത്തികൾ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. നല്ലൊരു തലമുറയുടെ സംവിധാനമാവണം ലക്ഷ്യം. ഇസ്ലാമിന്റെ ശാസനകളനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഒരു യുവതലമുറ എന്തൊരു ഭാഗിയായിരിക്കും സമുദായത്തിന്തന്നെ?

ചെറുപ്പത്തിലെ പ്രകൃതിയാണ് മനുഷ്യനെ ഭാവിയായി നല്ലവനാക്കുന്നത്. കളനും കൊള്ളത്താത്ത്വവും, സഹൃദയനും ജനസേവകനും എല്ലാം രൂപംകൊള്ളുന്നത് ഇവിടെന്നുണ്ടാകണം.

കണ്ണാടിയേക്കാളും നൈർലാഭ്യമാണവരുടെ മനസ്സ്. കാപട്യമില്ല. വൈരാഗ്യമില്ല. അവരുടെ പ്രായം കണക്കിലെടുത്തുവേണം അവരുമായി ഇടപെടാൻ. ചെറിയൊരു ആക്ഷേപസാരമതി അവരെ ചഞ്ചാലചിത്തരാക്കാൻ. ആക്ഷേപാധികൃതരും മാതാപിതാക്കളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചെറുപ്പ ഹൃദയത്തിൽ ഉടഞ്ഞുകൂടുന്നു. നൈരാശ്യാം നിർവിശ്വതയും അവന്റെ കൂടപ്പിറപ്പായി അവനോടൊപ്പം വളരുകയായിരിക്കും ഇതുമൂലം ചെയ്യുക. മാത്രമല്ല കൂടുതൽ അനുസരണക്കേടുകണിക്കാനും ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ കൂടുതൽ ചെയ്യുവാനും മാത്രമേ ഇതുകൊണ്ട് സഹിച്ചു! ഇതുകാരണം വിട്ടിൽനിന്നൊളിച്ചോടി

പോവാനും ജീവിതമവസാനിപ്പിക്കാനും മുതിരുന്ന കുട്ടികളുണ്ട്. നയപരമായ സമീപനത്തിന്റെ ദർശനമാണ് ഇവിടെ നാം കാണുന്നത്.

അഹ്നാമിന്റെ ഉപദേശം.

ധീരനും ശുഭനുമായ മുആവിയ(റ)- ഭരണചക്രം തിരിക്കുന്ന മുആവിയ തന്റെ പുത്രനായ യസിദിനെ നന്നാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ പണ്ഡിത കേസറിയായ അഹ്നാമിന്റെ വൈസ്(റ)വിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി മുആവിയ ചോദിക്കുന്നു.

“വിജ്ഞാനസാഗരമെ കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചു അവിടുന്ന് എന്തുപറയുന്നു?” “അമീറുൽ മുഅ്മിനിൻ! നമ്മുടെ ഹൃദയഫലങ്ങളും മുതുകിന്റെ നന്മകളുമാണവർ. നാമവക്ക് കീഴ്പ്പെട്ട ഭൂമി തണലേവുന്ന ആകാശവുമാണ്. അവർ മൂലം നാം ഔന്നത്യം പ്രാപിക്കുന്നു. അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ നൽകുക. അവർ കോപിച്ചാൽ സത്താഷ്ടരാക്കുക. എന്നാൽ നിങ്ങളവരുടെ സ്നേഹം കരസ്ഥമാക്കണം, അവരുടെ അഭ്യാസം താങ്കളെയും ഇപ്പോഴുള്ളതും. അവർ താങ്കളോടു ഭാരമാവരുത്. ഭാരമായാൽ താങ്കളുടെ ജീവിതം അവർ മടുക്കുന്നു. താങ്കളുടെ നിര്യം അവരാഗ്രഹിക്കുന്നു. താങ്കളുടെ സാമീപ്യം വെറുക്കുന്നു”, അഹ്നാമിന്റെ ഈ വാക്ക് കേട്ട് മുആവിയയുടെ ഹൃദയം വിശാലമാവു

ന്നു, “യസീദിനോടുള്ള കോപത്താൽ ഹൃദയം തുടിക്കുമ്പോഴാണ് ഹ: അഹ്നഹ്, താങ്കൾ വന്നത്” മുആവിയ പറഞ്ഞു, അഹ്നഹിന്റെ ഉപദേശം മുആവിയയുടെ ഹൃദയത്തെ പ്രകാശപുരിതമാക്കി. യസീദിനെ സംബന്ധിച്ച ദുർവ്വികാരങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയപ്പോൾ ആ പിതൃ പുത്ര ബന്ധം സുദൃഢമാവുന്നു.

മറ്റു ചിലതാണ്, കട്ടികളെ സ്നേഹാധിക്യം നിമിത്തം ദുഷിപ്പിക്കുന്നവർ. ഇവരും സമുദായ രൂപീകരണത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാത്തവരാണ്. നവതലമുറയുടെ കൈകൾ സുശക്തമാണെങ്കിൽ ആ സമുദായത്തിന്റെ ഭാവി ശോഭനമാണെന്ന് നാം മോക്ഷേണ്ടതുണ്ട്. നോക്കൂ കുറച്ചുകട്ടികളെ, വാളെടുക്കാനവരുടെ കൈകൾ പ്രാപ്തമല്ല. ശത്രുക്കളുടെ വെട്ടേൽക്കാൻ അവരുടെ നെഞ്ച് ഉറപ്പുപോരാ. എന്നിട്ടും ഒരു ബാലനായ യുദ്ധം ചെയ്യാനനുവാദം ചോദിക്കുന്നു. ഹ: അബ്ദുല്ലാഹ്ബിൽ ഉമറിന്റെ വയസ്സ് തികയാത്തത് നിമിത്തം നബി ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിന്നനുവാദം നിഷേധിക്കുന്നു. മറെറാരുബാലനും പ്രായം തികഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും തന്റെ നേതാവിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ ജീവാർപ്പണത്തിനൊരുങ്ങുന്നു. ഹ: അലി (റ) റസ്തൽ ഹിജ്റ പോവുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രപ്പിന്നുള്ളിൽ നബിയുണ്ടെന്നു ശത്രുക്കളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ഉളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു.

യുവലോകം

നല്ല ചുറ്റുപാട് അവരെ

മാതൃകാ ബാലരാക്കി. പിന്നീടവരെ സമുദായത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാണുപിടിക്കുന്ന നേതാക്കന്മാരമാക്കി. ഇനി യുവാക്കളുടെ കാര്യമാണ്. ചോരത്തിളപ്പിന്റെ കാലം ലോകം തങ്ങളുടെ കരങ്ങളിലാണെന്നാണവരുടെ ധാരണ. ശരിയാണ്. ഈ കാലത്ത് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ആവേശംകൊണ്ട് ചീർപ്പ് മുട്ടുകയാണ് അവനിലെ യുവാവ്.

വിവിധ കഴിവുകൾ അവന്റെ യുവതാകുന്ന വൃക്ഷത്തിൽ കായ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അത് വാടാതെ തളിർത്തേണ്ട കർത്തവ്യം സമുദായമാകുന്ന കൃഷിക്കാരനാണ്. കറേ പ്രവർത്തിക്കണം. അത് ഏതു മാർഗ്ഗമായാലും തരക്കേടില്ല. അതാണ് യുവാവിന്റെ ഭാവം. വളരാൻ കൊതിക്കുന്ന സംഘടനകൾക്കും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അപരാണായുധം, വിപ്ലവ മനസ്ഥിതിയും എല്ലാം പുല്ലാണെന്ന ബോധവും എന്തും നിഷ്പ്രയാസം തരണം ചെയ്യാമെന്ന ദയനീശ്വര്യവും യുവാക്കളുടെ സവിശേഷ വിശേഷതകളാണ്. മുസ്ലീം സമുദായം യുവാക്കളെ അവഗണിച്ച ശോകമായ ചരിത്രം നമ്മെ ഞെട്ടിക്കുന്നു. അവരുടെ വിവിധ കഴിവുകൾ അനാവശ്യ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. മുസ്ലീം യുവാക്കളുടെ മസ്തിഷ്കം ഇസ്ലാമെന്ന കേട്ടാൽ വികാസത്തിന്നു പകരം...? മുന്യ സമുദായശരീരത്തിന്ന് അടിത്തറപാകിയ യുവാക്കളിന്ന് അതെ സമുദായത്തെ പൊളിക്ക

ന്നു. ഇതവരുടെ കുറ്റമല്ല. സമുദായമവർക്കൊരു രംഗം സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തില്ല. യുവവിദ്യാർത്ഥികൊരു സ്റ്റേജും - യുവസാഹിത്യ കാരണവന്റെ പുരോഗമനമാർഗ്ഗവും യുവതൊഴിലാളികളുടെ പ്രവർത്തനരംഗവും. ഇസ്ലാമികാടിസ്ഥാനത്തിൽ സമുദായമൊരുക്കിയില്ല. മതപണ്ഡിതന്മാരെന്ന കേട്ടാൽ മുസ്ലീം യുവാവിന്റെ മനസ്സിൽ ഒരായിരം പരിഹാസമാണുണ്ടാവുന്നത്. യുവതലത്തിന്റെ ദശയെ തിരെ മാനിക്കാതെ നല്ലവഴിക്കവരെ തിരിച്ചുവിടാതെ പണ്ഡിതന്മാർ ആക്ഷേപപരരും മാത്രം തൊട്ടത്തുവിട്ടുകൊണ്ട് മതത്തോടവക് പുച്ഛമായി. പള്ളിയോടവക് വിരസതതോന്നി. മതത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ഒതുക്കിനിർത്തുന്നതിന്നു പകരം പരിഷ്കാരത്തോണിയിൽ വിഹരിക്കാൻ ചില തലതിരിഞ്ഞ പിതാക്കൾ കട്ടികളെ അഴിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ പരിണതഫലമോ! പണ്ഡിതന്മാരുടെ കരങ്ങളിൽനിന്നു വലിയൊരു സമൂഹം വഴുതിപ്പോയി. കെല്ലില്ലാത്ത കുറെ മന്ത്രം ഉരുവിടുന്നവരുടെമാത്രം സംഘടനയായി മാറി മതസംഘടനകൾ. പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ആവേശത്താൽ സമുദായത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാർ മറ്റു പലതിന്റെയും പ്രചാരകന്മാരായി മാറി. ഇനി സമുദായത്തിലെങ്ങാൻ ഏതെങ്കിലും യുവാവ് പ്രവർത്തിക്കാനൊരുമ്പെട്ട് കച്ചകെട്ടിയാൽതന്നെ മാനത്തു നോക്കിനിൽക്കേണ്ട ശതികേടാണവന്ന് വന്നുവരാവുന്നത്. മുതിർന്നവരുടെ പുച്ഛംകലർന്ന സംസാ

രം പുറപ്പികമായ ആഭിജാത്യ ജൽപനം കേട്ട് മിണ്ടാതിരുന്നോളണം അവൻ. ഇസ്ലാമിക ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ യുവാക്കളുടെ പ്രസ്ഥാനമാണ് ഇസ്ലാമെന്നു കാണാം. തൗഹീദിന്റെ പര്യായമായ ഹ: ഇബ്രാഹിം(സ)മിന്ന് യുവരക്തമായിത്തന്ന സഹായത്തിനെത്തിയിരുന്നതാണ്. വേണ്ട-അദ്ദേഹംതന്നെ അന്നൊരു യുവാവായിരുന്നു. കാരണവന്മാർ പുല്പികത്വം ജപിച്ചപ്പോൾ യുവാക്കളാണ് സത്യാദർശത്തിലാകൃഷ്ടരായത്. പ്രവാചകന്മാരുടെയെല്ലാം സ്ഥിതി തഥൈവ.

സമുദായത്തിന്റെ അവഗണനാ മനോഭാവം യുവലോകത്തെ മറ്റാദർശങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു. വ്യഭിചാരശാലകളിലുവരുന്നു. കള്ളപ്പാപ്പിലെ നിത്യസന്ദർശകരാണ്. ശിട്ടകളിയിലും മുമ്പന്മാർ അവർ തന്നെ. അവരെഴുന്ന കഥകൾ കേട്ടാൽ പിശാച്പോലും നാണിച്ചുപോവും. അവരുടെ ഭാഷണശൈലി ഇബ്ലീസിനെ പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ചു. ചിലയാൾക്കാർ ബോധപൂർവ്വം ഇതിന്നവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. മാദകത്വത്തിന്റെ തിക്ഷണത മതിവരോളം പലരും അവരാസപദിച്ചു. യുവാക്കളെ നയപരമായി വാർത്തെടുക്കാത്ത ദോഷമായിരുന്നു അത്. നിർമ്മിത നിരീശ്വര പ്രവണതയിൽ യുവാക്കൾ. അലിഞ്ഞുചേർന്നു. മതം പഴഞ്ചെന്നാണെന്നാണവരുടെ ധാരണ. അതുമല്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ “സയൻസ്” ലോകത്തിൽ ഇസ്ലാം പര്യാപ്ത

മല്ലെന്ന അബദ്ധമായ തെറ്റിയാ
രണ. മതമറിയാത്ത ചില “പ
രിപ്പു, ഇളവർ ഇതിന്നു നേതൃത്വം
നൽകി. ഇക്കൂട്ടം നമസ്കാരമി
ല്ല. നോമ്പില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തി
ൽ അറബികൾക്ക് നേരിട്ട ക്രൂര
മായ യഹൂദ വഞ്ചനക്ക് ശേഷം ഒ
രു പാശ്ചാത്യൻ പത്രം എഴുതി.
“എന്താണി ഇസ്‌ലാം.....?
അതിന്റെ അനുയായികൾ ആധു
നികലോകത്തിന്ന് പ്രായോഗികമ
ല്ലെന്നുകണ്ട് അതിനെ കയ്യൊ
ഴിച്ചു”.

ഇഖ്‌ലാസ് കറഞ്ഞ പ്രവ
ർത്തനം കാരണം അല്ലാഹു അവ
രെ അധമരാക്കി. മറ്റുള്ളവരു
ടെ കൂലിത്തൊഴിലാളികളും റാൻ
മുള്ളികളുമായധപതിച്ച സമുദായം.
എന്തിനേറെ മറ്റു സമുദായങ്ങളു
ടെ മുന്നിൽവെച്ചു ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു
മുസ്‌ലിമിന്നു താൻ മുസ്‌ലിമാണെ
ന്നു പറയാൻ നാണം. പേർ മാ
റിമറിച്ചു. അബൂബക്കർ അ
ബോബേക്കറായി പരിഷ്കരിച്ചു
പ്പോൾ സഫിയു; സോഫിയായാ
യി. പേരിലെതിരിക്കുന്നു എന്നാ
ണവരുടെ മറുപടി. ഒരു മുസ്‌ലി
മിന് മറ്റെന്തെത്തന്നെ കണ്ടുകൂടാ
ഇയാളുടെ പുരോഗമനത്തിൽ അ
യാൾ അസൂയപ്പെടുന്നു. എന്തുലോ
കമാണെന്നോ!

ഇസ്ലാമിലേക്കു തിരിച്ചുവിടണം

“ഒരു സഫോദരനെ മുഖപ്ര
സന്നതയോടെ സ്വീകരിക്കുക ഈ
മാനിൽ പെട്ടതാണ്” റസൂൽ പ
റഞ്ഞു. സംഘടിതമായ പ്രവർത്ത
നത്തിലൂടെ സമുദായത്തിലെ പ
ണ്ഡിതന്മാരും ഉമറാക്കളും ദിനി
നുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണം. ത
ങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യമേന്മയെക്കുറി
പ്പാക്കിമാത്രം അവരതിന്ന് ഒന്നവ

ട്ടാൽ മതി. യുവാക്കളുടെ ആവേ
ശം മതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടാ
ൻ കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കുക.

യുവാക്കളായ താരിഖും, ഖാ
സിദും, ഖാലിദ് സ്പെയ്നും സി
സ്യവും ഇറാഖുമെല്ലാം തങ്ങളുടെ
അധീനത്തിലാക്കിയ പാരമ്പര്യം
മുസ്‌ലിം യുവാക്കൾക്കുണ്ട്. സമു
ദായത്തിന്റെ നീറുന്ന ഏതു വമ്പ
ൻ പ്രശ്നവും അവർ പരിഹരി
ക്കും. ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ചില
സ്ഥലത്ത് മുസ്‌ലിംനേതാക്കന്മാർ
പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ പള്ളിയായി.
വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ടു. നാട്ടിന്റെ
ചുറ്റുപാടും ദിനിസേവനം നട
ത്തുകയും റസിവർമാരാവുകയും
ചെയ്തു. യുവാക്കൾ പ്രവർത്തിച്ച
തും കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ത
ലസ്ഥാനത്ത് “തൗഹിദിന്റെ മ
ണിനാദം മുഴങ്ങുന്ന മസ്‌ജിദുണ്ണർ
നതും ഇതിനൊരുദാഹരണമാ
ണ്. ഇന്ന് മുസ്‌ലിംലോകത്തുട
നീളം യുവാക്കളുടെകാലം സഗൗര
വം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാ
ണ്. ഒരുലോക മുസ്‌ലിം യുവ
സംഘടന. ഇതിൽ വയറുവിശ
ക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീ ചാമ്പലാക്കുന്ന
വിദ്യാർത്ഥിയോ, വേതനം പോ
രാത്തതുകൊണ്ട് കൊള്ളിവെപ്പു
നടത്തുന്ന തൊഴിലാളിയോ, പൊ
തുമുതൽ നശിപ്പിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ
ക്കാരനോ പിന്നെയുണ്ടാവാൻ സാ
ധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗ
ത്തിൽ സംഘടിച്ച യുവവിതർപ്പ്
ഒരുവേള രണാങ്കണത്തിൽ ആത്മ
ഉദതി ചെയ്തു ശഹീദിന്റെ രക്ത
ത്തിന്നു തുല്യമായിരിക്കും. മുസ്ലിം
യുവാക്കളൊന്നുണർന്നെങ്കിൽ അന്നു
ഒന്നെത്തുൽ മുഖദ്ദിസ് നമ്മു
ടെതാണ്.

കേരളത്തിലെ ഇസ്ലാഹി പ്രസ്ഥാനം-15

മക്കാവിജയത്തിന്റെ

പ്രതിതി

ഇ. കെ. മൗലവി

കേരള മുസ്ലിം ഐക്യസംഘ
ത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം വാർഷി
കയോഗം അതിന്റെ ജന്മദേശമാ
യ എറിയാട് വെച്ചുതന്നെയാണ്
കൊണ്ടാടപ്പെട്ടത്. ഈ പതി
നൊന്ന് കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ
അവിടെ സംഘത്തിനുണ്ടായിര
ുന്ന വിരോധികളെല്ലാം അനുകൂലി
കളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ത
ന്മൂലം വഴക്കും വക്കാണവും കൂടാ
തെ ഒരു തെളിഞ്ഞ അന്തരീക്ഷ
ത്തിൽ അതു ഭംഗിയായി കൊണ്ടാ
ടപ്പെട്ടു. ഈ യോഗത്തിന്റെ അ
ദ്ധ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട
ത് ആജീവനാന്തം മാപ്പിളസമുദാ
യത്തിന്റെ നന്മക്കായി പ്രവർത്തി
ച്ചുവന്ന അഡ്വക്കറ്റ് ബി. പോ
ക്കർ സാഹിബായിരുന്നു.

ഈ വാർഷികയോഗത്തോടനു
ബന്ധിച്ചു ഒരു കാഷികപ്രദർശന
വും നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. ചു
രുക്കത്തിൽ മക്കാവിജയത്തിന്റെ

പ്രതിതിയാണ് അവിടെ ദൃശ്യ
മായത്. പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച
നൂറുകണക്കിനുള്ള വളണ്ടിയർമാ
ർ എന്തും ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരാ
യി കാണപ്പെട്ടു. കേരളത്തിന്റെ
നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വന്നു
ചേരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ യഥോചി
തം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വളണ്ടി
യർസേന തയ്യാറെടുത്തു കാത്തു നി
ൽക്കുകയാണ്.

ഒന്നാമത്തെ പരിപാടി കാ
വിൽകടത്തുകവിൽ വെച്ചു അ
ദ്ധ്യക്ഷനെ സ്വീകരിക്കുകയെന്ന
തായിരുന്നു. ഏതാനും പ്രവർത്ത
കരും വളണ്ടിയർമാരും 10മണി
ക്കുതന്നെ കാവിൽകടവിലേക്കു
പോയി. സ്ഥലത്തുള്ളവർ അദ്ധ്യ
ക്ഷന്റെ വരവുകൊണ്ടു നിൽക്കുക
യാണ്. അതിനിടക്ക് ആരോ
ചിലർ വന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.
‘അതാവകുഭാഗത്തുള്ള റോഡിൽ
കൂടി കണ്ണുതൊപ്പിയിരിച്ചു ഒരു

ചെറിയമനുഷ്യൻ വരുന്നത്. കാതുനിൽക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ അങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞു. ആ വരുന്ന ആൾ മററാതമായിരുന്നില്ല. യോഗാഭ്യക്ഷൻ ജി. ബി. പോക്കർ സാഹിബ് തന്നെ. കരൂപടന്ന വന്നിറങ്ങിയ പോക്കർസാഹിബ് ഒരു ചെറിയ തോണിയിൽ കയറി കോതപറമ്പിൽ ഇറങ്ങി എറിയാട്ടേക്ക് നടന്ന വരികയാണെന്നായത്. ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ അഭ്യക്ഷൻ യോഗഭാരവാഹികളെ ഒന്നു കളിപ്പിച്ചു. അപ്പോഴേക്ക് അഭ്യക്ഷനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പോയവരും തിരിച്ചെത്തി. അഭ്യക്ഷൻ വന്നില്ലെന്ന് മാത്രമാണ് അവർ പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നത്. യോഗം കൃത്യസമയത്ത് തന്നെ തുടങ്ങുകയും ഭംഗിയായി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനൊന്ന് വർഷക്കാലം കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഹൈന്ദവമായി താമസിച്ചവനായ ജി. കെ. എം. മൗലവി സാഹിബ് (മർഹൂം) മായിരുന്നു യോഗനടപടികൾ നിയന്ത്രിച്ചതെന്നു പറയുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.

രണ്ട് ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണ് സമ്മേളനം നടന്നത്. രണ്ടാമത്തെയോഗം അദ്ധ്യാസനിക്കുന്ന രിന്നല്ലം മുമ്പായി സെൻറ് ജോർജ്ജ് ഗസറ്റുമായി ഒരുമിച്ച് ആ ഹാളാദത്തോടുകൂടി അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു: "മലബാർ ലഹളയുടെ പേരിൽ പിടികിട്ടുവാനുള്ള പുളളികളുടെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന ചാർജ്ജുകൾ ഗ

ർവ്വക്കെണ്ട് പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു". അക്കൂട്ടത്തിൽ ജി. കെ. എം. മൗലവി സാഹിബിന്റെ പേരുമുണ്ട്. തദവസരത്തിൽ ആ സദസ്സിലുണ്ടായ ആ ഹാളാദത്തിന്നു കയ്യും കണക്കുമില്ല. ഇതിനുവേണ്ടി നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യോഗാഭ്യക്ഷന്റെ സന്തോഷത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഉടനെ എം. സി. സി. അബ്ദുർറഹ്മാൻ മൗലവി ഒരപേക്ഷയുമായി മുമ്പോട്ടുവന്നു. കെ. എം. മൗലവി സാഹിബിനെ മലബാറിലേക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു ആ അപേക്ഷ. അതിനെ പലതും എതിർത്തുവെങ്കിലും സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളും ആദർശങ്ങളും മലബാറിലും കൂടി വ്യപിക്കുന്നതിന്നു അതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു നിലക്ക് ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഐക്യസംഘത്തിന്നു 12 വയസ്സി തികയുന്ന പത്തുണ്ടാമത്തെ വാർഷിക യോഗം കണ്ണൂർ അറക്കൽ കെട്ടിനകത്തുവെച്ചു ജി. അബ്ദുൽ ഹമീദ് ഖാന്റെ (മദിനാഗി) അഭ്യക്ഷതയിൽ ഭംഗിയായി കൊണ്ടാടപ്പെട്ടു.

കേരള മുസ്ലീം ഐക്യസംഘത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടുവർഷത്തെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ഏതാണ്ട് അതേകാലത്തുതന്നെ തിരുവിതാംകൂർ ചിറയിൻകീഴ് താലൂക്കിൽ പെട്ട നിലക്കാമുകിയിൽ "ഇസ്ലാം

ധർമ്മപാലന സംഘം" എന്ന പേരിൽ മറ്റൊരു സംഘം ഉയിരെടുക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ആദർശവും ഉദ്ദേശവും ഐക്യസംഘത്തിന്റേതു തന്നെയായിരുന്നു. കേരള മുസ്ലീം ഐക്യസംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നത് ജി. കെ. എം. മൗലവി മർഹൂം ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇസ്ലാം ധർമ്മപാലന സംഘത്തിന്റെ നായകത്വം വഹിച്ചിരുന്നത് ജി. വക്കം മുഹമ്മദ് അബ്ദുൾഖാദിർ മൗലവി മർഹൂമായിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രവർത്തനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവെന്നതോടെ പരന്നു വളരുകയായ മുസലിയാക്കൾ ആ സംഘടനയെ തകർത്തു ലല്ലാതെ തങ്ങൾക്ക് രക്ഷയില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവരുടെ ശ്രദ്ധ അങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞു.

ആദ്യമായിത്തന്നെ അങ്ങത്തോട്ടുകാരൻ കഞ്ഞമു മുസ്ലിയാർ ആലങ്കോട്ടുവെച്ചു ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ ഒരു മതപ്രസംഗം നടത്തുകയുണ്ടായി. അനിസ്ലാമികമായ പല സംഗതികളും കഞ്ഞമു മുസ്ലിയാർ തന്റെ മതപ്രസംഗത്തിൽ തട്ടിമുളിക്കുകയുണ്ടായി. ഇസ്ലാം ധർമ്മപാലന സംഘത്തെ ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു കഞ്ഞമു മുസലിയാരുടെ വരുസ്. ഈ വശ്സിനെപ്പറ്റി ഒന്നും ചെയ്യാതെ വെറുതെ അങ്ങു വിട്ടുകളയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു കരുതി ഇസ്ലാം ധർമ്മപാലന സംഘത്തിലെ ഒരംഗം ഏതാനും ചോദ്യങ്ങൾ മുസലിയാരവർക്കു് അയക്കുകയുണ്ടായി. ആ ചോദ്യങ്ങളും അതിന്നു

മുസലിയാർ കൊടുത്ത മറുപടിയും ചുവടെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

ചോദ്യം (1) മുഹമ്മദുബിൻ അബ്ദുൽ വഹാബ് അവർകൾ കാഫിറാണെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അത് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായമോ അതല്ല, പണ്ഡിതന്മാരായ ഉലമാക്കളിൽ വല്ലവരും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ കാഫിറാണെന്നു പറയുന്നത്?

(2) ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നതൈമിയ്യാ സുന്നത്തായ ഖബർ സിയാറത്തിന്റെ ഹദീസാണെന്നു പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയതല്ലാതെ ആ സംഗതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം കിത്താബുകളിൽ ഉള്ളതായി നിങ്ങൾക്ക് തെളിയിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

(3) ഇസ്ലിഗാസ, താസ്സിൽ, ഇവക്കു തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്തു? ഇവയെ സ്സംബന്ധിച്ച ശാഇലുള്ള വിധി എന്തെന്നു വിവരമായ മറുപടി തരാമോ?

(4) ശാഫിഇ, ഹനഫി, ഹമ്പലി, മാലികി എന്നീ ഇമാമുകളിൽ തവസ്സലിനെയും ഇസ്ലിഗാസയെയും അനുകൂലിച്ചവരാർ? അനുകൂലിക്കാത്തവരാർ, അവരുടെ സ്ഥിതിയെന്തു? അവരെ വഹാബിയെന്നു പറയാമോ?

(5) ഇസ്ലാം മത വിഷയത്തിൽ ഉസൂൽ (മൂലതത്വം) ഹുദു

അത് (പിരിവ്) എന്നിവയിൽ ഏറ്റവും ഉയരുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഉള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസംകൊണ്ട് ആരെയും കാമിറാക്കിക്കൂടാ എന്ന് ഹജ്ജത്തുൽ ഇസ്ലാം അബൂഹാമിദിൽ ഗസാലി (റ) അവർകൾ 'ഫൈസല്യത്തഫ്രിഖ്' എന്ന കിത്താബിൽ പറഞ്ഞത് ശരിയാണോ? ശരിയാണെങ്കിൽ തവസ്സലിനെയും മറ്റും അനുകൂലിക്കാത്തവരെ കാമിറാണോ, മുശ്രിക്കാണോ, വഹാബിയെണോ പറയാമോ?

(6) ആപത്ത് നേരിടുമ്പോൾ മരിച്ചുപോയ മഹാത്മാക്കളെ വിളിച്ചു സഹായമേകിക്കാമോ?

(7) ഖബറാരാധനയെ ദീൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

(8) ഖബറുകളെ പൂജിക്കുകയും ഖബറുകളിന്മേൽ പൂരകൾകെട്ടുകയും കാണിക്കയിടുകയും മറ്റും ചെയ്യാമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യമായ രേഖ തരാൻ കഴിയുമോ?

(9) ബിദ്അത്തുകളെന്ന് ലെന്ത്?

كل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار

ഈ ഹദീസിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്?

(10) ഖുർആൻ, സഹീഹായ ഹദീസ്, സലഫുസാലിഹുകളുടെ നടപടികൾ ഇവമാത്രം അനുസരിച്ചാൽ ഖാൾ മുസ്ലിമാകുമോ? അല്ലാ അയാളെ കാമിർ എന്നോ വഹാബിയെന്നോ അഞ്ചാം മതക്കാരനെന്നോ വിളിക്കാമോ? അതൊക്കെമെന്നാൽ എന്ത്?

(11) ബിദ്അത്തുകളെ ഒഴിക്കേണ്ടത് മുസ്ലിംകളുടെ കടമയല്ലേ? ബിദ്അത്തുകളോട് സഹകരിക്കാമോ?

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഖുർആൻ, സഹീഹായ ഹദീസ് ഇവയെ പ്രമാണീകരിച്ചു വിവരമായ സമാധാനം അറിയിച്ചതരണമെന്ന സാദരം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്ന്, അത്രക്കുറവിയിൽ നിന്നു നിലക്കാമുക് പിലാവിളവീട്ടിൽ താമസം എം. മുഹമ്മദ് അബ്ദുൽഖാദിർ മുസലിയാർ (പ്പെട്ട്)

(ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി നം അടുത്ത ലക്കത്തിൽ)

ശരീഅത്തിൽ

സുന്നത്തിന്റെ സ്ഥാനം

വി. കെ. അലി

ഇസ്ലാമിക ജീവിത വ്യവസ്ഥ (ശരീഅത്ത്)യുടെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ കിതാബും സുന്നത്തുമാണ്. അതിനാൽ, സുന്നത്തിന്റെ സ്ഥാനം ഉന്നതവും അനിഷേധ്യവുമാണ്. സുന്നത്ത് മുഖേനയുള്ള ആജ്ഞാനിരോധങ്ങൾ നിർബന്ധമായും അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. കാരണം, ശരീഅത്തിന്റെ അടിത്തറയുടെ വലിയൊരു ഭാഗം സുന്നത്തുകൊണ്ടാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

സുന്നത്ത് കിതാബിനെ വിശദീകരിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِم - التَّحْلِيل

"നിനക്ക് നാം ഖുർആൻ ഇറക്കിത്തരികയും ചെയ്തു. തങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടത് ജനങ്ങൾക്കു വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി"

നബി (സ) തന്റെ കത്തവും ശരിക്കും മുറക്കും പാലിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ ദൗത്യമെന്തിനെന്നതിലും ദൈവിക സൂക്തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം വ്യക്തമാക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം യാതൊരു കൃത്യവിലോപവും വെത്തിയിട്ടില്ല

ഖുർആനിൽ മൊത്ത രൂപത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ച നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളെ സുന്നത്ത് സ്വപ്നമാക്കുന്നു. ഉദാഹരണാത്മകം ഖുർആനിലെ ഒരായത്ത് കാണുക.

أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ التَّوْر

"നമസ്കാരം നിലനിർത്തുക, സകാത്തം കൊടുക്കുക; അല്ലാഹുവേയും പ്രവാചകനേയും അനുസരിക്കുക. നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിതരാവാൻ വേ"

ണ്ടി" നമസ്കാരവും സകാത്തും സാബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ അവ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ സുന്നത്തിന്റെ സഹായം അനുപേക്ഷമത്രെ അതിലൂടെ മാത്രമേ നമസ്കാരത്തിന്റെ എണ്ണവും, സമയവും, നിബന്ധനകളും മറ്റും മനസ്സിലാവൂ. അതുപോലെത്തന്നെ ഏതെല്ലാംതരം സമ്പത്തുകളിലാണ് സകാത്ത് കൊടുക്കേണ്ടത്?, അവയുടെ നിസാബ് എത്ര? കൊടുക്കേണ്ടത് എത്ര? ഇതെല്ലാം അറിയണമെങ്കിൽ സുന്നത്തിനെ ആശ്രയിക്കുക തന്നെ വേണം.

ഖുർആനിലെ ആയത്തുകൾ മൊത്തരൂപത്തിലവതരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. മുസ്ലിംകളുടെ ഭരണഘടനയാണത്. ചിന്താപരവും അദ്ധ്യാത്മികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ എന്തെല്ലാം അടിത്തറകളിലായിരിക്കണം സമുദായ സംവിധാനം എന്നായിരിക്കും അതിന്റെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. അതിന്നു വിശദീകരണങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത് സുന്നത്തിൽ നിന്നാണ്. ഖുർആൻ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വീഥികളിലൂടെയായിരിക്കും സുന്നത്തിന്റെ ചലനം.

എന്നാൽ, ഖുർആനിലില്ലാത്ത പല നിയമങ്ങളും സുന്നത്തിൽ കാണാം. ഒരു സ്ത്രീയേയും അവളുടെ എളാമ്മയേയോ അമ്മായിയേയോ നെന്തിച്ചു വിവാഹം കഴിക്കരുതെന്നും കള്ളുകുടിയട്ന ഹദ്ദ് അടിക്കണമെന്നും വിറവാഹിതനാ

യ വ്യഭിചാരിയെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലണമെന്നും حدة (പിതാമഹി, മാതാമഹി)നും അനന്തിരാവകാശമുണ്ട് എന്നീ നിയമങ്ങൾ സുന്നത്തിലൂടെ മാത്രമേ മനസ്സിലാകൂ.

ഖുർആൻതന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട് പ്രവാചകനെ പിന്തുടന്നു ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത അത് പ്രഘോഷിക്കുന്നു.

من يطع الرسول فقد أطاع الله
النساء

"പ്രവാചകനെ അനുസരിച്ചവൻ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവേയും അനുസരിച്ചു" കൂടാതെ, സന്യാർഗ്ഗാവലംബികൾക്കെല്ലാം മഹത്തായ മാതൃകയാണ് തിരുമേനിയെന്ന് ഖുർആൻ അസന്നിദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

لقد كان لكم في رسول الله أسوة
حسنة لمن كان يرجو الله واليوم
الآخر - الاحزاب

"അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിൽ നിങ്ങൾക്ക് - അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും പ്രത്യാശവെക്കുന്നവർക്ക് - അഭികാമ്യമായ മാതൃകയുണ്ട്".

പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടുമ്പോഴെല്ലാം പ്രവാചകന്റെ തീരുമാനം സ്വീകരിക്കണമെന്ന ഖുർആൻ അനുശാസിക്കുന്നു. നബിതി

തമേവിയുടെ വിധികളിൽ അസന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവൻ മുഅ്മിനിനെ മഹത്തായ പദവിക്ക് ഹനപ്പെടുന്നു. അത് ഉണർത്തുന്നു, ഖുർആൻ പറയുന്നു: "അല്ല, നിന്റെ രക്ഷിതാവാണ്, അവരിലുള്ള തക്കവിഷയങ്ങളിൽ നിന്നെ വിധികർത്താവാക്കുകയും നിന്റെ തീരുമാനത്തിൽ അസ്വാസ്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും പണ്ഡിതന്മാർ അനുസരണം കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നത് വരെ അവർ സത്യവിശ്വാസികളാവുകയില്ല".

ദിവ്യബോധന (വഹ്യ്)ങ്ങൾക്ക് പുറമെ അമാനുഷികമായ യുക്തിജ്ഞാനവും ദാർശനികതയും തത്ത്വവിചാരവും നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് മതവിധികൾ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോഴും അവരെ സംസ്കരിച്ചെടുക്കുമ്പോഴും ഇത്തരം സിദ്ധികൾ അനിവാര്യമാണല്ലോ.

يتلو عليهم آياته ويزكيهم
ويلهمهم الكتاب والحكمة
آل عمران

"അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രവാചകൻ അവരെ ഓതികേൾപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും അവർക്ക് ഗ്രന്ഥവും ഹിക്മത്തും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞ ഫിറഖ് വിവക്ഷയെന്ത്? ഇ

മാം ശാഫി എഴുതുന്നു: "حكمة കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ പ്രവാചകചക്ര(സുന്നത്ത്)യാണ്. ഇവിടെ حكمة എന്നാൽ സുന്നത്തല്ലയെന്ന് പറയാൻ പറ്റില്ല. കാരണം, കിതാബിനോടു കൂടെയാണ് ആ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. കിതാബിനു പുറമെ പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകളിൽ ആജ്ഞാനിരോധനങ്ങൾ അനുധാവനം ചെയ്യാനാണല്ലോ ജനങ്ങൾ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്", അല്ലാഹു പറയുന്നു.

قل أطيعوا الله والرّسول فان تولوا
فان الله لا يحب الكافرين
آل عمران

"പറയുക! അല്ലാഹുവേയും അവന്റെ ദൂതനേയും അനുസരിക്കുക അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു കളയുമെങ്കിൽ അത്തരം അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല".

അല്ലാഹുവെ അനുസരിക്കുകയെന്നാൽ അവന്റെ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കുകയെന്നതാണ്. ദൈവദൂതനെ പിന്തുടരുന്ന മുഅ്മിനുകളെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: "അവർക്കിടയിൽ വിധികാണുന്നതിനും അല്ലാഹുവിലേക്കും അവന്റെ റസൂലിലേക്കും അവർ വിളിക്കപ്പെടുമ്പോൾ "ഞങ്ങൾ കേട്ടു, ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു" എന്നു മാത്രമായി

രിക്കും സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രത്യേകത. അവർ മാത്രമാണ് വിജയികൾ"

ഈ ആയത്തുകളിൽ നിന്നെല്ലാം ഒരു വസ്തുത സുതരാം സുവ്യക്തമാവുന്നു. സുന്നത്ത് കിതാബിന്റെ പുരകവും വിശദാംശവുമാണെന്നു അതിനാൽ, സുന്നത്തിന്റെ കല്പനാ നിരോധങ്ങളും അംഗീകാരയോഗ്യമാണ്.

ഇസ്ലാമിൽ സുന്നത്തിനുള്ള പദവി പ്രസ്താവ്യമാക്കുന്ന ധാരാളം ഹദീസുകളുണ്ട്. ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതാണ്.

അബൂഹുറൈറ(റ) നബിയെ ഉദ്ധരിച്ചു പറയുന്നു: "എന്റെ സമുദായത്തിൽനിന്നു വിസമ്മതിച്ചവരെഴികെ മരണപ്രവാതം സ്വർഗ്ഗം പുകും. സഹാബത്ത് ചോദിച്ചു: ആരാണ് നബിയെ വിസമ്മതിക്കുന്നവർ? നബിപറഞ്ഞു: എന്നെ അനുസരിച്ചവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. എന്നിങ്ങനെ എതിർ കാണിച്ചവൻ വിസമ്മതിച്ചു" -ബുഖാരി.

ഇബ്നുസാരിയ പറയുന്നു: "ഏഴയസ്തപ്തമായ രീതിയിൽ നബി (സ) ഞങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു. അത് കേട്ട് ഞങ്ങളുടെ ഏഴയങ്ങൾ വിറകൊണ്ടു. നയനങ്ങൾ അശ്രുപൊഴിച്ചു. ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരെ ഇതൊരു വിടവാങ്ങൽ സന്ദേശമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അങ്ങനെ

കറച്ചുകൂടി ഉപദേശങ്ങൾ തരിക. നബി പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുക. ഒരു നിഗ്രോജമിതാണ് നിങ്ങളുടെ നേതാവെങ്കിലും അയാളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കേട്ടനുസരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ഭാവി ജീവിതത്തിൽ ധാരാളം അന്യോന്യ ഭിന്നതകൾ സംഭവിക്കും. അന്നേരം എന്തൊരു ഖുലഫാ ഉൾക്കാശികളുടേയും ചർച്ചകൾ മുറുകെപ്പിടിക്കണം: ദിനിലില്ലാത്ത നൂതനസൃഷ്ടി വർജ്ജിക്കുക. അവയെല്ലാം വഴികേടാണ്".

— അബൂദാവൂദ് തിർമിദി

മാതൃകായോഗ്യരായ സഹാബിവർത്തർ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിക്കുകയും അതിനെ അനുകൂലം ചെയ്തിരുന്നു. ഉമർ (റ) ഹജ്ജൽ അസ്വദ് ചുംബിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാത്ത കേവലം ഒരു കല്ലാണ് നീയെന്ന് ഞാനറിയും. നബി(സ) നിന്നെ ചുംബിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ ചുംബിക്കുമായിരുന്നില്ല". മരണാരികത്ത്, മുആദി (റ) നെ യമനിലേക്കയച്ചപ്പോൾ നബി(സ) അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: നീ ഒരു പ്രശ്നത്തിൽ എങ്ങനെ തീരുമാനം കാണും?

മുആ: അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബനുസരിച്ചു.

നബി: കിതാബിൽ അതേപ്പറ്റി ഒന്നുമില്ലെങ്കിലോ?

മുആ: എന്നാൽ നബിയുടെ സുന്നത്ത് നോക്കും.

നബി: അതിലും ഇല്ലെങ്കിലോ? മുആ: ഞാനെന്റെ യുക്തിബോധമനുസരിച്ചു വിധിക്കാണം.

ഈ സമയത്ത് നബി മുആദിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

الحمد لله الذي وفق رسول

الله لما يرضى رسول الله

"താനിഷ്ടപ്പെടുന്ന സംഗതികൾ തന്റെ പ്രവാചകന് സാധിച്ചുകൊടുത്ത അല്ലാഹുവിനാണ് സർവ്വസ്തുതിയും"

ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിൽ സുന്നത്തിനുള്ള സ്ഥാനം ഇത്തരം ഹദീസുകളിൽനിന്നു സുവിദിതമാകും. എന്നാൽ, ദിനിയുടെ അസ്ഥിപാരത്തെത്തന്നെ തകർക്കാനുദ്യമിക്കുന്നവർ സുന്നത്തിന്റെ നേരെ ഒളിയമ്പുകളയക്കാറുണ്ട്. സുന്നത്തിന്റെ ആധികാരികതയിൽ സംശയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് അവരുടെ മുഖ്യോദ്ദേശം. ശരീഅത്തിന്റെ മുഖ്യ പ്രമാണമായി സുന്നത്ത് ഗണിക്കപ്പെടത്തക്കതും ഖുർആൻ തന്നെ മതിയെന്നും അവർ ശഠിക്കുന്നു. നബി(സ) യുടെ വാക്യങ്ങളെല്ലാം സാമ്പ്രദികമായ ചില ഉപദേശങ്ങളായിത്തന്നെ വന്നാണ് അവരുടെ വാദം

ഈ കത്ബിത ശ്രമങ്ങളുടെ ഉ

ദ്ദേശം മരണാനാണ്. അതായത് ഖുർആനിൽ അവരുടെ കരുതനുള്ളൊന്നും ഫലിക്കുകയില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ സുന്നത്തിനേരെ ചന്ദ്രഹാസമിളക്കുന്നു. ഖുർആന്റെ അമാനുഷികത അവർക്കുമുന്നിൽ ദുർഗ്ഗമമായ ഉത്തരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അക്കാരണത്താൽ സുന്നത്തിനെയാണവർ തങ്ങളുടെ കളരിയാക്കിയിരിക്കുന്നത് പക്ഷെ;

يريدون ليطفقوا نور الله

بأفواههم والله متم نوره ولو كره

الكافرون - الصّف

"അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം തങ്ങളുടെ വായകൾകൊണ്ടു ഈ തിരികെടുത്താൻ അവർ ഉദ്യമിക്കുന്നു. പക്ഷെ, നിഷേധികൾക്കെത്ര അരോചകമാണെങ്കിലും അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രകാശത്തെ സമ്പൂർണ്ണമാക്കും".

തലയിലെഴുത്ത്

കെ. ഉമർമുലവി

ദൈവവിധിയിൽ, ദൈവ നിഷേധികൾക്കു വിശ്വസിക്കുന്നവനും, ആ വിശ്വാസം മുലമാണ് ഈ ലോകത്ത് കാണുന്ന പുരോഗതികളും പരിവർത്തനങ്ങളും മെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും വ്യക്തമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ മൂലം മുൻപേവെന്നത്തിൽ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനി ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ ദോഷത്തെപ്പറ്റി അല്പം പറയാം.

ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതു മൂലം ഉളവാകുന്ന ഏറ്റവും അപകടംപിടിച്ച മഹാദോഷമാണ് അസൂയ. അല്ലാഹുവും റസൂലും അതിനെപ്പറ്റി എത്രത്തോളം കഠിനമായി വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. അതൊക്കെ മതവിശ്വാസികളോടു മാത്രം പറയേണ്ടവയാണ്. എന്നാൽ മതനിഷേധികൾ പോലും സമ്മതിക്കുന്ന ഒന്നാണ് അസൂയയുടെ ദോഷം വ്യക്തികളെയും കുടുംബങ്ങളെയും സമുദായങ്ങളെയും രാഷ്ട്രങ്ങളെയും

തമ്മിലടിപ്പിച്ചു നശിപ്പിക്കുന്ന അതിഭയങ്കരമായ ആററം ബോമ്പാണ് അസൂയ.

അല്ലാഹു ആദാനബിയെ സൃഷ്ടിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പാർപ്പിച്ചു. പല വിജ്ഞാനങ്ങളും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. പല പദവികളും നൽകി ബഹുമാനിച്ചു. അതിൽ ഇബ്ലീസിന് അസൂയയുണ്ടായി. അതിനാൽ അവൻ അഹങ്കരിക്കുകയും ദൈവകൽപന ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതാണ് ഇതിനെല്ലാം മൗലിക കാരണമെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ?

അസൂയാബോധം മനുഷ്യനിൽ സഹജമാണ്. രണ്ട് ചെറിയ മക്കളിൽ ഒന്നിനാത്രം അധികമായ ഒരു സാധനം പിതാവ് കൊടുത്തത് മററവൻ കണ്ടാൽ അവൻ ലഹളയുണ്ടാക്കും. ഇതു പോലെ അവൻ കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും തരക്കേടില്ല, മററവന് കൊടുത്തത് മടക്കി വാങ്ങിയാൽ

മതി. ഇത് എല്ലാകുട്ടികളിലും കണ്ടുവരുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാണ്. വലിയവരിലും അസൂയയുടെ മൗലം ഇതാണ്. അസൂയാബോധം മനുഷ്യനിൽ സഹജമായുള്ളതാണെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് തെളിയുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം സർവ്വ പ്രവാചകന്മാരും ഇതിന്നു കാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ഏകരക്ഷാമാർഗ്ഗം ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കലാണ്. മറ്റൊരുവന്റെ സുഖസ്ഥിതിയിൽ വെറുപ്പ് വിചാരിക്കുകയും അത് നിന്ദിപ്പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യലാണ് അസൂയ. മററവന് ആവന്ദ ദൈവവിധിയാൽ കൈവന്നതാണെന്നും, എന്റെ ഈ സ്ഥിതിയും ദൈവവിധിതന്നെയാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവന് അപരന്റെ സുഖത്തിൽ അസൂയ തോന്നുകയില്ല.

ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതും മൂലം മാത്രമാണ് അസൂയയുണ്ടാകുന്നത്. അസൂയനിമിത്തം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ദോഷങ്ങളും നാശങ്ങളും പാഞ്ഞുതിരികാൻ കഴിയുകയില്ല. ലോകത്തുണ്ടായ ഒന്നാമത്തെ കൊലക്കാരാഖിലന്റെ കഥ എല്ലാവരും അറിയുമല്ലോ. ആദാനബിയുടെ രണ്ടമക്കളിൽ ഒരാൾ മററവനെ കൊന്നു. പാരണം ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതിനാൽ ഉളവാായ അസൂയയാണ്. രണ്ടുപേരും ഒരോബലികർമ്മം നടത്തി. ഓറാസ്സെൽ സ്വീകരിച്ച് മററവന്റെ

സ്വീകരിച്ചില്ല. ഈ പരാജിതൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയാണിതെന്നു കരുതി സമാധാനപ്പെട്ടില്ല. അസൂയാഗ്നി കത്തിജ്ജ്വലിച്ചു. കൂടപ്പിറപ്പായ സഹോദരനെ അക്രമമായി നിർദ്ദയം കൊന്നുകളഞ്ഞു.

ഇത് പോലെ അക്രമമായി നടന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ കൊലയുടെയും ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിനാലുണ്ടായതാണ്. പ്രവാചകന്മാരോടും, സത്യവും നീതിയും ഉപദേശിച്ച മറ്റുള്ളവരോടും അക്രമികൾ യുദ്ധംചെയ്തത് ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് നിമിത്തമാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല ഇന്നു ലോകത്തു നടക്കുന്ന സർവ്വ യുദ്ധങ്ങളും ഇനിയും നടക്കാനിടയുള്ള യുദ്ധങ്ങളുമൊക്കെ ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതു നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അമേരിക്ക ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നതു റഷ്യക്കു പ്പുമില്ല. റഷ്യ ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നത് ചൈനക്കു പ്പുമില്ല. മററാ രേങ്കിലും തങ്ങളെ മറികടക്കുന്നതു ബ്രിട്ടൻ പേടിക്കുന്നു. ഇതു നിമിത്തം ലോകത്ത് നിത്യേന സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് കാര്യം കണക്കുമില്ല. ഈ സമുപാശങ്ങൾക്കുമുള്ള ഏകപരിഹാരം ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കലാണ്.

നമ്മുടെ കേന്ദ്ര ഗവർണ്മെന്റും സംസ്ഥാന ഗവർണ്മെന്റുകളും ലോകത്തുള്ള മറ്റു പല ഗവർണ്മെന്റുകളുടേപ്പോലെ വളരെയധികം പണം കുടുംബാസൂത്രണത്തിനവേ

ണ്ടി ചെലവഴിക്കുന്നു. കുടുംബാസൂത്രണംമൂലം അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദുഷ്ഫലങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ഒന്നു പറയുന്നു: ആത്മഹത്യക്കൊരുങ്ങിയ മനുഷ്യൻ അതിനു പറ്റിയ നശലവും സമയവും നോക്കിനടക്കുകയും പണം ചെലവാക്കി സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള ആത്മഹത്യാപരമായ ഒന്നാണ് കുടുംബാസൂത്രണം. ഭീമമായ ഈ സംഖ്യ വികസനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചെലവഴിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ എത്രനന്നായിരുന്നു. ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് നിമിത്തമാണ് ഈ വിഷയം ഉടലെടുത്തത് എന്നതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

രാജാവായ പിതാവ് തന്റെ പിൻഗാമിയായി മൂത്തമകനെയും അവന്റെ പിൻഗാമിയായി രണ്ടാമത്തെ മകനെയും നിശ്ചയിച്ചു മരണപ്പെട്ടു. മൂത്തമകൻ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു. അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ രണ്ടാമത്തെ മകനുതോന്നി, ജ്യേഷ്ഠൻ മരിച്ചാൽ എനിക്കു രാജാവാകാമല്ലോ. ജ്യേഷ്ഠൻ അത്രവേഗം മരിക്കുന്ന ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെ ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തതിനാൽ ജ്യേഷ്ഠനെ കൊല്ലുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അനാജൻ പല കുടുംകൈകളും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ അനാജൻ നോട്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവസാനം പല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായി. രാജവായുയുടെ കാലങ്ങളിൽ പല രാജങ്ങളിലും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അനേകായിരം അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു സൂചനയാണിപ്പറഞ്ഞത്. തലയിലെഴുത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതുമൂലമാണിതെല്ലാം ഉണ്ടായത്.

പിതാവ് രണ്ടാം വിവാഹം ചെയ്തു. അപ്പോൾ മുൻ വിവാഹത്തിലുള്ള മക്കളെല്ലാംകൂടി ആലോചിച്ചു: ഇതിൽ മക്കളുണ്ടായാൽ സ്വത്തവകാശം കൊടുക്കേണ്ടിവരമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇനി കുച്ചവടവും മറ്റുമൊക്കെ പിതാവ് മായി യോജിച്ചു നടത്താനൊക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ ആ കുടുംബം ചരിവുകയും ബാപ്പയും മക്കളും രാജ്യവും ഭാര്യമാർ രണ്ടുപേർ തമ്മിലും മക്കൾ അന്യോന്യവും വലിയ കശപിശയിലാവുകയും ചെയ്തു. രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെയും വളരെ കണ്ടുവരുന്ന സംഗതിയാണിത്. ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ കഴപ്പുകളൊക്കെയും ഉണ്ടാകുന്നത്. പിതാവ് രണ്ടാമത്തെ വിവാഹം ചെയ്തത് ദൈവവിധിയനുസരിച്ചാണെന്നും അതിൽ മക്കളുണ്ടാകുന്നതും അവർക്ക് സ്വത്തിൽനിന്ന് വിഹിതം കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതുമൊക്കെ ദൈവവിധിയനുസരിച്ചാണെന്നും വിശ്വസിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നവെങ്കിൽ ഈ കഴപ്പങ്ങളെല്ലാം ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു.

പിതാവ് ജീവിച്ചിരിക്കെ ഒരു മകൻ മരിച്ചു. എന്നാൽ അ

യാളുടെ മക്കൾക്ക് ഉപ്പാപ്പയുടെ സ്വത്തിൽ അവകാശമില്ല. അപ്പോൾ ഈ പേരക്കുട്ടികൾ ബാപ്പ മരിച്ചുപോയതിനെപ്പറ്റി അതിരുകവിഞ്ഞു ദുഃഖിക്കുകയും റബ്ബിനോട് വെറുപ്പ് വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യാതെ തലയിലെഴുത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു സ്വഹനം കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്. തങ്ങൾക്ക് സ്വത്തവകാശം സ്ഥാപിക്കാത്ത മതവിധിയിൽ പ്രതിഷേധിക്കരുത്. അവകാശം വഴിക്കായാലും മറ്റേതുവഴിക്കായാലും തരുന്നത് അല്ലാതെയാണ്. ഒരു വഴി മുടങ്ങിപ്പോയാൽ മറ്റേതെങ്കിലും വഴി തുറന്നു തരാൻ അവൻ ശക്തനാണ് എന്നുകരുതി സമാധാനപ്പെടണം. ഇതിനൊക്കെയും അടിസ്ഥാനം ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കലാണ്. ഇവിടെ മറ്റൊന്നുകൂടെ പറയുവാനുണ്ട്. അതായത് ഇങ്ങനെ ബാപ്പഇരിക്കെ മകൻമരിച്ചാൽ മറ്റു സഹോദരങ്ങൾ ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ മരിച്ച സഹോദരന്റെ മക്കൾക്ക് ന്യായമായ നിലയിൽ വസിയുത്ത് ചെയ്യുവാൻ പിതാവിനെ പ്രേരിപ്പിക്കണം. അങ്ങനെ ആ കുട്ടികൾക്ക് ഈ ധനത്തിൽനിന്നുള്ള വിഹിതം കിട്ടുമാറാക്കണം. ഈ സ്ഥാനത്ത് ഞാനാണ് മരിച്ചുപോയിരുന്നതെങ്കിൽ എന്റെ കുട്ടികളുടെസ്ഥിതി എന്താകുമായിരുന്നു എന്നു ഓരോരുത്തരും ഓർക്കണം. സഹോദരൻ മരിച്ചുപോയ ദൈവവിധിയെ ചൂഷണംചെയ്യ

തത്. വസിയുത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള മതവിധിയെ മാനിക്കണം.

ചില പണ്ഡിതന്മാർ സത്യം മറച്ചുവെക്കുകയും സത്യം മറിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നാലോചിച്ചുനോക്കുക. ലാഭം ആശിക്കുകയും നഷ്ടം പേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു ചുരുക്കിപറയാം. എന്തുവന്നാലും തരക്കേടില്ല. സത്യം തുറന്നുപറയൽ എന്റെ കടമയാണ് അല്ലാത്ത വിധിച്ചതേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചിട്ടോ കള്ളത്തരം പ്രയോഗിച്ചിട്ടോ കാര്യമില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പണ്ഡിതൻ യാതൊന്നും വിലവെക്കാമത ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ ത്യാഗം ചെയ്യും. മതചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ള ഓദ്യായമാണിത്. പണ്ഡിതന്മാർ സത്യം മറച്ചുവെക്കുകയും മാറ്റിമറിക്കുകയും ചെയ്തത് മൂലം ഉളവാക്കിയുള്ള കഴപ്പങ്ങൾ പറഞ്ഞുതീർക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ദൈവവിധിയിലുള്ള അവിശ്വാസമാണ് ഇതിനെല്ലാം മൂലകാരണം.

ദൈവവക്യങ്ങളിലൊക്കെയും ചില പണ്ഡിതന്മാർ കൃത്രിമം ചെയ്യുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നു നോക്കുക. അത് മുഖേന അവർ എന്തോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാത്തവിധിയിൽ വിധിയിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. തലയിലെഴുത്തിനെ അവർ നിഷേധിച്ചു.

പലിശവാങ്ങുവാൻ പണക്കാരൻ മുതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? അത് പോലെ കച്ചവടത്തിൽ കള്ളത്തരം ചെയ്യുവാനും കൈകൂലി വാങ്ങുവാനും കള്ളഫത്വം വാങ്ങുവാൻ കൈമടക്ക് വാങ്ങുവാനും തെങ്ങുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിച്ചു ന്യായമായ മാറ്റത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് നല്ല മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത്. ധനസമ്പാദന മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള തെറ്റായ ഏല്പാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മനുഷ്യൻ മുതിരുന്നത് ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് നിമിത്തമാകുന്നു.

വല്ലഭം ധർമ്മം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ശിക്ഷമ്പോൾ ദാരിദ്ര്യത്തെപ്പറ്റി പീശാച് പേടിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആ ദുർബ്ബോധത്തിന്നു വഴങ്ങുകയില്ല. ഇവിടെയും ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേ രക്ഷയുള്ളൂ.

മനുഷ്യൻ ഇങ്ങിമരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് നിമിത്തമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പരിക്ഷയിൽ തോൽക്കുകയോ, രോഗത്തിന്റെ കാലിനും ദുസ്സഹമായിത്തീരുകയോ, അപമാനം താങ്ങാൻ കഴിയാത്തവരികയോ, പ്രേമബന്ധ മറ്റു വിവാഹത്തിലേക്ക്

പ്പെട്ടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. തലയിലെഴുത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണിത്. ചുരുക്കത്തിൽ വ്യക്തികളുടെയും, കുടുംബങ്ങളുടെയും, സമുദായങ്ങളുടെയും, രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും രക്ഷക്ക്-ഇഹലോകത്തിലെയും പരലോകത്തിലെയും രക്ഷക്ക്-നിദാനമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കൽ. വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ ദോഷം പറഞ്ഞതിന്റെ നൊക്കുകയില്ല.

ഇനി ദൈവവിധിയുടെ പേർപറഞ്ഞു വെറുതെയിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും കഴിവിൽപ്പെട്ടതെല്ലാം ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും പ്രവാചകന്മാർ ഉപദേശിക്കുകയും മാതൃകകാണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയും പഠിയാൻ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

(തുടരും)

നബിചയ്യയിലൂടെ

കുളിയുടെ രൂപം (തുടർച്ച)

സി. എ. എം. മൗലവി

കുളിയിൽ മുടിയും തൊലിയും മുഴുവനും കഴുകണം. ഒരു മുടിയുടെ സ്ഥലമെങ്കിലും കഴുകാതെവിട്ടാൽ അതിനെ തീക്കൊണ്ട് ഇ നീന്നപ്രകാരം ചെയ്യുമെന്ന് റസ്സൽ(സ) പറയുന്നതായി താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനാലാണ് തന്റെ മുടിയോടു് തനിക്ക് വിരോധമെന്നും അലി(റ) പറഞ്ഞതായി അഹമ്മദ്, അബുദാവൂദ് എന്നിവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം മുടി ചെട്ടുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതെന്നു അബുദാവൂദിൽ കൂട്ടതലായുണ്ട്. അതിന്റെ സന്ദർഭം (പരമ്പര) സഹിഹാണെന്നു ഹാഫിസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പലരും അതിനു ഉടവു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മിടഞ്ഞുകെട്ടിയ മുടി സ്ത്രീകൾ ജനാബത്തുകളിൽ അഴിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന താഴെ പറയുന്ന ഹദീസ് കാണിക്കുന്നു.

عن أم سلمة رضي الله عنها قالت
قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَمْرَأَةٌ
أَشَدُّ ضَقَرًا رَأْسِي أَفَأَنْقِضُهُ

لِغُسْلِ الْجَنَابَةِ؟ قَالَ لَا. إِنَّمَا
يَكْفِيكَ أَنْ تَحْشِيَ عَلَى
رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَشَيَاتٍ ثُمَّ
تُفَيِّضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ
فَتَطْهَرِينَ
رواه الجماعة الا البخارى

(ഉമ്മുസലമ(റ) പറയുകയാണ്. ഞാൻ ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസ്സലേ! ഞാൻ തലമുടി മിടഞ്ഞു കെട്ടാറുള്ള ഒരു സ്ത്രീയാണ് ജനാബത്തുകളിൽ ഞാനതു അഴിക്കണമോ? അവിട്ടന്ന് പറഞ്ഞു. വേണ്ട; നിന്റെ തലയിൽ മൂന്നു കോരൽ വെള്ളം കോരി വീഴ്ത്തുകയും പിന്നെ നിന്റെ മേൽ വെള്ളം ഒലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ മതി. അപ്പോൾ നിന്നു ഭയപ്പെടുവുകയും. ബുഖാരി ഒഴിച്ചുള്ളവർ ആറാളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഹദീസാണിത്. ഒരു നിവേദനത്തിൽ (മുസ്ലിമിലെ) ഹൈസിനും ജനാബത്തെന്നും എന്നുണ്ട്.

കളിയിൽ സ്ത്രീ തന്റെ മിടഞ്ഞു കെട്ടിയ മുടി അഴിക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണല്ലോ ഈ ഹദീസ് കാണിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ജനാബത്ത് കളിയെന്നല്ല ഏതു കളിയിലും സ്ത്രീയും പുരുഷനും കെട്ടഴിച്ചു കഴുകേണ്ടതില്ലെന്നു പറഞ്ഞതായി ഇമാം മാലിക്കിനെക്കുറിച്ച് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുടി കെട്ടഴിച്ചു കഴുകേണ്ടതില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വ്യാപകത്വത്തിൽ ഇതെല്ലാം പെടുമെന്നും സ്ത്രീ ചോദിച്ചതിന്നുത്തരമായാണ് പറഞ്ഞതെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അതു സ്ത്രീക്കുമാത്രം ബാധകമാണെന്നുവെക്കേണ്ടതില്ലെന്നുമാണ് അതിലുള്ള ന്യായം.

ഇമാം അഹ്മദ് പറയുന്നത് ഹൈദ് കളിയാണെങ്കിൽ അഴിക്കണമെന്നാണ്. അതിനുള്ള തെളിവ് ആയിശാ(റ)യുടെ ഈ ഹദീസാണ്.

عن عائشة رضى الله عنها ان النبي صلى الله عليه وسلم قال لها وكانت حائضاً أنقضى شئرك واغتسلي (رواه ابن ماجه باسناد صحيح)

(ആയിശാ(റ)യോടു് നബി(സ) പറഞ്ഞു-അവർ ഹൈന്ദുകാരിയായിരുന്ന-നിന്റെ മുടിയഴിച്ചു കളിക്കുക; എന്ന്. ഇത് സഹീഹായ സന്ദോഷ്യയുടെ ഇബ്നുമാജ് രേഖപ്പെടുത്തിയതാണ്.) എന്നാൽ

തിർമിദി ഒഴിച്ചുള്ള ആറാളും രേഖപ്പെടുത്തിയത് ഇങ്ങിനെയാണ്.

أَتَيْهَا قَدِمَتْ مَكَّةَ وَهِيَ حَائِضٌ وَلَمْ تَطْفِ بِالْبَيْتِ إِلَّا بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَشَكَتْ ذَلِكَ إِلَيْهِ صَاحِبُهَا أَنْقَضِي رَأْسَكَ وَأَمْسُطِي وَأَهْلِي بِالْحَجِّ

(അവർ (ആയിശ) ഹൈന്ദുകാരിയായിക്കൊണ്ടായിരുന്നു മക്കയിലെത്തിയത്. അതിനാൽ അവർ കഅബാ പുരക്കിണം ചെയ്തില്ല. സഹാ മർവാകളുടെ ഇടയിൽ ഓടലേ ചെയ്തുള്ളൂ. അങ്ങിനെ അവരത്-അതിലവർക്കുള്ള മനോഭവദന-തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു. "നിന്റെ തലമുടി അഴിക്കുകയും തല ചീറുകയും ഹജ്ജിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുക." ഈ നിവേദനത്തിൽ കളി പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഈ ഹദീസ് ഹജ്ജിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിലുള്ള സുന്നത്തുകളെ സംബന്ധിച്ച് വന്നതാണെന്നും ആ സന്ദർഭത്തിലെ കളി വൃത്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ളതും നമസ്കാരത്തിന്നു വേണ്ടിയല്ലാത്തതാണെന്നും നമസ്കാരത്തിന്നുവേണ്ടിയുള്ള കളിയിലാണല്ലോ തക്കമെന്നും എതിരാഭിപ്രായക്കാർ മറുപടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ദോഷമുള്ളതായുടെ ഇഹ്റാദിലും, ബൈഹദിയുടെ സുന്നതൽ കണ്ഡായിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ ചൈബിനും കളിക്കുമ്പോൾ മുടിയഴിച്ചു താളിയും മറ്റും ചെയ്തു കളിക്കണമെന്നും ജനാബത്തിന്നു കളിക്കുമ്പോൾ തലയിൽ വെള്ളമൊഴിച്ചു പിഴിയണമെന്നും റസൂൽ(സ) പറഞ്ഞതായി അനുസ്മരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായുണ്ട്. ഈ ഹദീസ് ഹജ്ജിൻ്റെ മുസ്ലിമുബ്നസുബൈഹ് എന്നാൽ മാത്രം നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. വേറെ ദോഷമൊന്നും ആരും പറഞ്ഞതായി കണ്ടിട്ടില്ല.

ഹൈന്ദുകളുടെ പ്രത്യേകത കാണിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഹദീസ് ഇങ്ങിനെയാണ്.

عن عائشة رضى الله عنها أن امرأة من الانصار سألت النبي صلى الله عليه وسلم عن غسليها من الحيض فأمرها كيف تغتسل ثم قال خذي فرصة من مسك فتطهري بها، قالت كيف أتطهرُ بها؟ قال سبحان الله تطهري بها فاجتدبتيها إلي فقلت تتبعتي بها أتر الدِّم رواه الجماعة إلا

الترمذى غيَّرَ أَنَّ ابْنَ مَاجِهٍ وَابَادَاوُدَ قَالَا فَرَسَةً مُمَسَّكَةً (وروى في الصحيحين أيضاً) فَرَسَةً مُمَسَّكَةً

ആയിശാ (റ) പറയുകയാണ്. അൻസാരിൽനിന്നുള്ള ഒരു സ്ത്രീ ഹൈന്ദു കളിയെ സംബന്ധിച്ചു നബിതിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. എങ്ങനെ കളിക്കണമെന്നു തിരുമേനി അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. പിന്നെ പറഞ്ഞു. കസ്തുരികൊണ്ടു സുഗന്ധം പിടിപ്പിച്ച ഒരു കപ്പണം (തൂണിയോ കമ്പിളിയോ) എടുത്തു അതുകൊണ്ട് ശുദ്ധിയാക്കുക. എങ്ങിനെയാണ് ഞാനതു കൊണ്ടു ശുദ്ധിയാക്കേണ്ടത് എന്നവർ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ 'സുബ്ഹാനല്ലാഹി' നിയതുകൊണ്ടു ശുദ്ധിയാക്കുക' എന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവരെ എങ്കിലേക്ക് പിടിച്ചുവലിച്ചു നിറുത്തിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു. രക്തം തട്ടിയേടം നോക്കി അതു കൊണ്ട് തടക്കുക.

കളിച്ചതിനുശേഷമാണതുകൊണ്ട് ശുദ്ധി വരുത്തേണ്ടതെന്ന് മുസ്ലിമിന്റെ ഒരു നിവേദനത്തിലുണ്ട്. ആ സ്ഥലം വൃത്തിയാക്കിയ ശേഷം സുഗന്ധവ്യഞ്ജനമെടുക്കുന്നതുതന്നെയാണുള്ള ഉദ്ദേശമെന്നു ഭൂരിപക്ഷം ഉലമാക്കൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കസ്തുരികിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ വേറെ സുഗന്ധവസ്തു കൊണ്ടെന്നും വന്നിട്ടുണ്ട്.

സമ്പത്ത് ഇസ്ലാമിൽ

—എ. മുഹമ്മദലി—

ആധുനിക യുഗത്തിൽ സമ്പത്ത് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അനിവാര്യ ഘടകമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ധനസമ്പാദനം ജീവിതലക്ഷ്യമായിപ്പോലും ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ധനത്തിനുമുമ്പിൽ മാനവും മനുഷ്യത്വവും ജീവൻപോലും പണയപ്പെടുത്താൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവർ ചിരമല്ല. ഇതപതാം ശതകത്തിന്റെ സാധാരണത്തിൽ ധനം മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം മുമ്പൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തത്ര ശക്തിമത്താണ്. വികസനമായ സമ്പദ്ഘടന കൈവരിച്ച രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ചൊൽപ്പടിയിലാണ് സാമ്പത്തികാധികാരികൾ തരാജ്യങ്ങൾ. സമ്പത്തിനോടു മനുഷ്യൻ അനുവർത്തിക്കുന്ന സമീപനത്തിൽ സമഗ്രമായ ഒരു പരിവർത്തനംകൊണ്ടേ, ജീവിത സോപാനത്തിൽ അനന്തമായി കയറിപ്പുറിയ ഉച്ചസ്ഥാനത്തുനിന്നു സമ്പത്തിനെ പിടിച്ചിറക്കി യഥാസ്ഥിതി പ്രതിഷ്ഠിക്കാനാവൂ.

സാമ്പത്തിക ചിന്തയുടെ

ഉൽഭവം:

ശിലായുഗ മനുഷ്യനെ സാമ്പത്തിക ചിന്ത പിടികൂടിയിരുന്നില്ല.

ഭൂമിയിൽ സമൃദ്ധ വിഭവങ്ങളും എല്ലാവർക്കും തുല്യാവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. സ്വന്തം അദ്ധ്വാനത്താൽ കരസ്ഥമാക്കുന്ന ഗുണങ്ങളുടെ മാത്രം, ഫലമുലാഭികൾ, അതിവികളിലെ ജലം എന്നിവയിൽ പരിമിതമായിരുന്ന ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ. 'നാളെയുടെ കാര്യം' 'ഇന്ന്' ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാലാന്തരത്തിൽ ആഹാരമന്വേഷിച്ചുള്ള പ്രയാണമവസാനിപ്പിച്ചു ഫലപ്രാപ്തമായ ഭൂഭാഗങ്ങളിൽ കൂട്ടമായി സ്ഥിരവാസം തുടങ്ങുകയും കാഷ്ഠികപുത്തി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ തന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ജീവസംസ്കാരം ഒരു ചോദ്യമായി അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉയർന്നുവന്നു. ഭാവിസുരക്ഷിതത്വത്തിനായി താനധിവസിക്കുന്ന കിടപ്പാടവും വിളവെടുക്കുന്ന കൃഷിയിടവും സ്വന്തമാക്കി വെച്ചുതുടങ്ങിയതാണ് ഭൂമിയിൽ സ്വകാര്യ സ്വത്ത് ഉടലെടുത്തതിന്റെ പ്രാരംഭം. പിൽക്കാലക്കാർ പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ള കാലാടുകുള അനുധാവനം ചെയ്തുകൊണ്ട് കൂടുതൽ സ്വത്ത് അധിനപ്പെടുത്തുകയും പിൻതലമുറകൾക്കായി അത് സംഭരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു. നൂറ്റാണ്ടു

കൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ ജീവിതനിർവ്വഹണത്തിനുള്ള ഒരുപകരണമെന്ന നിലവിട്ട് സർവ്വപ്രധാനമായ ജീവിതലക്ഷ്യത്തിന്റെ പദവിയിൽ, അങ്ങിനെ, സമ്പത്ത് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ:

ധനസമ്പാദനം, വികസനം, വിതരണം എന്നിവയോടുള്ള വ്യത്യസ്ത സമീപനങ്ങളിൽനിന്നാണ് വിഭിന്ന സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളത്.

അളവില്ലാതെ സ്വത്ത് സമ്പാദിക്കാനും കൈവശം വെക്കാനും യഥേഷ്ടം വിനിയോഗിക്കാനും വ്യക്തികൾക്കധികാരം നല്കുന്ന 'കാപിറ്റലിസം'. മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയിൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും അധിനപ്പെടുത്താവുന്ന സമ്പത്തിന് പരിധിയും പരിമിതിയുമില്ല. വ്യക്തിയാണ് സമ്പത്തിന്റെ സർവാധിപതി. ഇതിനെതിരായി 'സോഷ്യലിസ്റ്റ്' സിദ്ധാന്തം അനാശാസിക്കുന്നത് മുഴുസമ്പത്തും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പൊതു ഉടമയിലാവണമെന്നാണ്. വ്യക്തികളുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന് സ്റ്റേയിറ്റ് വേതനം നല്കും. സ്വകാര്യോടമ തീരെ അഭിലഷണീയമല്ല. ചീറ്റിന്റെ പല്ലുകൾക്കെല്ലെ പ്രജകൾക്കിടയിൽ സാമ്പത്തിക സുതുലിതത്വം സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം. ഇതിനായി സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അനുകൂല പരിശ്രമിക്കുന്നതിനാലകരം പ്രതികരണം ദരി

ദ്രനം തമ്മിലും, മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും തമ്മിലും, ജനിയും കടിയായും തമ്മിലുമുള്ള അവസ്ഥാനരം റെറയടിക്കു സമീകരിക്കുവാൻ യത്നിക്കുമ്പോൾ അത് വിപ്ലവാത്മക സോഷ്യലിസം-അഥവാ 'കമ്യൂണിസം'മായി.

ഇന്ന് സാമ്പത്തികലോകത്ത് ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠയായ സിദ്ധാന്തങ്ങളാണിവ. വിശദാംശങ്ങളിലേക്കിറങ്ങിയാൽ, മനുഷ്യജീവിതത്തിന് ആരോഗ്യകരമായ സമ്പദ്ഘടന കാഴ്ചവെക്കുന്നതിൽ ഇവയൊന്നും വിജയിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇടമിച്ചതെന്തും പ്രവർത്തിക്കാൻ തടസ്സമില്ലാത്തവിധം സമ്പത്തിന്റെ പ്രവിശാല ലോകത്തേക്ക് വ്യക്തിയെ കയറ്റിവിടുന്ന കാപിറ്റലിസമെങ്കിൽ, പ്രതിദിനാവശ്യങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായി സമ്പാദിക്കാൻപോലുമനുവദിക്കാതെ കരചരണങ്ങൾ ബന്ധിച്ചു ജീവിതംതന്നെ ദുഷ്കരമാക്കുകയാണ് കമ്യൂണിസം ചെയ്യുന്നത്. ധനം കനകൂടിയ വൻകിട ജനമുതലാളികൾക്കു കീഴിൽ സാധാരണക്കാർ നരകിക്കാനിടയാവുന്ന എന്നതാണ് കാപിറ്റലിസത്തിന്റെ ഫലം. മറുപരത്താകട്ടെ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായത്തിൽ മുഴുധനവും രാഷ്ട്രമാകുന്നവൻമുതലാളിയുടെ ഉടമയിലാകയാൽ പ്രജകളൊന്നടങ്കം സാമ്പത്തിക പരധീനത അനുഭവിക്കുന്നു.

ഇസ്ലാമിൽ:

വ്യക്തിയെ സമ്പത്തിന്റെ സർവാധിപതിയാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന കാ

പിറവിയെപ്പറ്റി ചർച്ചയ്ക്കുന്നതും, ഒരു കഷ്ടതയോടുകൂടി ഒരു പൈസയോ സ്വന്തമായില്ലാതെ പൂർണ്ണ നിസ്സഹായനും പരാക്രമിതനാകുന്ന സോഷ്യലിസമെന്ന പാതാളത്തിനുമിടയിലുള്ള ശാദലഭൂമിയാണ് ഇസ്ലാമിക സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ. ധന ശേഖരണം, സൂക്ഷിപ്പ്, വിതരണം എന്നീ മൂന്നു മോലുകളും ഒരു പോലെ ആരോഗ്യകരമായാലേ സാമ്പത്തിക ഘടന അനുഗ്രഹമായുള്ളൂ. ഈ തത്വത്തെ മുഖവിലക്കെടുത്തിട്ടുണ്ട് ഇസ്ലാം. ഒരേസമയം തന്നെ സ്വകാര്യോടമ അനുവദിക്കുകയും അതിന്റെ സംഭരണവിനിയമങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ നിയന്ത്രണം ചുമത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രവഞ്ചവും പ്രാപഞ്ചിക വിഭവങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെതാണ്. സുഗമജീവിതത്തിനുള്ള ഒരു പാധിയെന്ന നിലക്ക് പ്രാപഞ്ചികവസ്തുക്കളിൽ മനുഷ്യന് കൈകാര്യം ചെയ്യാവകാരം നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചനാമനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവയിൽ മനുഷ്യന് കൃത്യവികൃതം നടത്താം—ഇതാണ് സമ്പത്തിനനേരെ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുന്ന വിക്ഷാഗതി. ഇതനുസരിച്ച പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ ധനത്തിന് നിർണ്ണായകസ്ഥാനമുണ്ട്. 'ജീവിതത്തിനാധാരം' എന്നാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ധനത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷെ അമിതപ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ നാണയത്തുളളിന്റെ അടിമയായിത്തീരാൻ ഇസ്ലാമനുവദിക്കുന്നില്ല.

تَعِسَ عَبْدُ الدِّيَّارِ تَعِسَ

عَبْدُ الدَّرَّهِمِ (بخارى)
[ദിനാറിന്റെ അടിമനശിക്കട്ടെ, ദിർഹമിന്റെ ദാസൻ നശിക്കട്ടെ] സമൂഹത്തെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് സമ്പത്ത് കൈവശമുള്ളവർ അത് കയ്യാളേണ്ടത്.

وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ

[നിങ്ങളെ പ്രതിനിധീകളായി നിശ്ചയിച്ച ധനത്തിൽനിന്നും ചെലവഴിക്കുക.] പ്രധാനമായും, ധനത്തിന്റെ പരമാധികാരി എന്ന വിഭാവനംതന്നെ എടുത്തുകളഞ്ഞ സമ്പത്ത് അന്യർക്കു കീഴെ അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന ബോധം ഇസ്ലാം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. 'തങ്ങളുടെ ധനങ്ങളിൽ യാചകനും ദരിദ്രനും നിണ്ണിതമായ അവകാശമുള്ളവ'രായിരിക്കും യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾ.

ഇസ്ലാം സാമ്പത്തിക വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ത്രിവിധ മോലകളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവ ഒാരോന്നായി ഒരു വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കാം.

ധനസമ്പാദനം:

ഇസ്ലാമികവ്യവസ്ഥിതിയിൽ ധനസമ്പാദനത്തിന് എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും തുല്യാവസരമുണ്ട്. ചില പ്രത്യേക ധനാഗമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതരർക്കുമുന്നിൽ കൊട്ടിയടച്ച് ഒരുപിടിയാളുകൾ കത്തുകയാക്കുന്നത് ഇസ്ലാമികമല്ല. 'നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ (സമ്പാദിക്കുവാൻ) അനുവദിക്കുക. അവരിൽ ചിലർ മുഖേന മറ്റു ചിലർക്ക് അല്ലാത്ത അ

ഹാരംനല്ല. എന്ന് പ്രവാചകൻ (സ. അ) പറയുകയുണ്ടായി. (സഹീഹ് മുസ്ലിം വാ: 10 പേ: 165) അപ്രകാരം അന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ധനം സമ്പാദിക്കുവാനും പാടില്ല.

لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

(നിങ്ങൾക്കിടയിൽ നിഷിദ്ധ മാർഗ്ഗേണ ധനം കൈവശപ്പെടുത്തി ഭക്ഷിക്കരുത്.)

(സുറത്തുനിസാഉ)
ധനസമ്പാദനത്തിനുള്ള ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇസ്ലാം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കൃഷി, വ്യാപാരം, ഉദ്യോഗം, ഖനിജങ്ങൾ, സമുദായജന്മ സ്വത്തുക്കൾ, അനന്തിരാവകാശം, സകാത്തു്, സംഭാവന, ദാനം മുതലായ ധനാഗമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇസ്ലാം അനുവദിച്ചതാണ്. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളിലെല്ലാം ശാരീരികാധ്വാനമോ ന്യായമായ മറ്റാവകാശങ്ങളോ ആണ് ഉടമസ്ഥതക്ക് ആധാരമെന്ന കാണാവുന്നതാണ്.

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

(നാം നിങ്ങൾക്ക് നല്കിയ സമ്പത്തുകളിൽ ഉത്തമമായത് ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.) ഇതിനു വിപരീതമായി വഞ്ചന, തട്ടിപ്പ്, ഭാഗ്യപരീക്ഷണം, ചൂഷണം, പലിശ, കളവ്, പുഷ്പിവെപ്പ്, കൈകളിലിടലും ആദിയായ അന്യായ സമ്പാദ്യങ്ങൾ ഇസ്ലാം നിരോധിച്ചതാണ്. നിഷിദ്ധ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങൾ വെടിയാൻ ഖുർആനും ഹദീസുകളും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. മുൻ ഉദ്ധരിച്ച സു

റത്തുനിസാഇലെ സൂക്തം ഈ തത്വം പൊതുവിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സൂക്ഷിപ്പ്:

നിയമാനുസൃത മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സമ്പാദിച്ചതാണെങ്കിലും ധനം നിരപയോഗമായി ധനികവർഗ്ഗത്തിന്റെ അധീനത്തിൽ കുന്നുകൂടിക്കിടക്കാൻ ഇസ്ലാം അനുവദിക്കുന്നില്ല.

وَلَّذِينَ يَكْنُزُونَ الذَّهَبَ
وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
(البراءة)

(ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതെ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും നിക്ഷേപമായി വെക്കുന്നവർക്ക് വേദനാജനകമായ ശിക്ഷയുണ്ടെന്ന് അറിയിപ്പ് നൽകുക.) നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങൾ പുഴുത്തിവെച്ച് കരിഞ്ചന്തനടത്തി കൊള്ളലാഭമടിക്കുന്നത് പാതകമാണ്. مَنْ احْتَكَرَ فَهُوَ خَاطِئٌ (مسلم ابوداود)

താൻ കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണം അയൽക്കാരനും ലഭിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവന്റെ ഈമാൻ പുണ്യമല്ല.

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى
يُحِبَّ إِجَارَهُ مَا يُحِبُّ
لِنَفْسِهِ

സ്വശരീരത്തിന് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നോ അത് തന്റെ അയൽവാസിക്കും ഇഷ്ടപ്പെടുവോളം ഒരാളും സത്യവിശ്വാസിയായില്ല. (ബുഖാരി)

രി) ധന വികേന്ദ്രീകരണത്തിന് ഇസ്ലാം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗമാണ് അനന്തിര സ്വത്ത് വിഭജനം. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം സിമന്തപുത്രന് മുഴുവൻ സ്വത്തും ലഭിക്കുന്ന യൂറോപ്യൻ സമ്പ്രദായവും ആൺ സന്താനങ്ങൾക്ക് സ്വത്തവകാശമില്ലാത്ത മതമക്കത്തായവും ലോകത്തെവിടെയും നിലവിലുള്ള മറ്റൊരു ദായധന വിഭജനക്രമവും ഇസ്ലാമിക നിയമത്തോളം നീതിപൂർവ്വകമല്ലെന്ന് സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രവിശാരദന്മാർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ധനവികേന്ദ്രീകരണത്തിനുള്ള മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമാണ് സകാത്തു്. ചുരുക്കത്തിൽ ധനം കുന്നുകൂടി സാമ്പത്തികരംഗം അഴിമതിക്കിരയാവുന്നതിനെ ഇസ്ലാം തടഞ്ഞു.

كَىٰ لَا يَكُوْنُ ذُوْلَةً بَيْنَ
الْاَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ

"(സമ്പത്ത്) നിങ്ങളിലെ ധനികർക്കിടയിൽമാത്രം കറങ്ങുന്നതാവതിരിക്കാൻ."

ധനവിനിമയം:

ഒരു ജനതയുടെ സാമ്പത്തിക സുസ്ഥിതിക്ക് നിദാനം അവർ സ്വീകരിച്ച ധനവിതരണക്രമത്തിലുള്ള സാംഗത്യസാംഗത്യങ്ങളാണ്. ധനവിനിമയം വ്യവസ്ഥിതവും നീതിപൂർവ്വകവുമെങ്കിൽ സമൂഹത്തിൽ സാമ്പത്തിക ഭദ്രത സംജാതമാകും. അതിന്റെ അഭാവത്തിൽ സമ്പദ്ഘടന വികലവും അസന്തുലിതവുമായും ചെയ്യും. ഈ തത്വം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, സമ്പദ്വിതരണത്തിൽ ഇസ്ലാം

കൾനമായ നിയമങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നു. ഒരു നിർണ്ണിത പരിധിയിലധികം സമ്പദ് വിഭവങ്ങൾ-സ്വസ്തമോ വെള്ളിയോ, കാർഷികോല്പന്നങ്ങളോ, വ്യാപാരച്ചരക്കുകളോ, കന്നുകാലി സമ്പത്തോ എന്നുമാവട്ടെ-കൈവശമുള്ളവർ അവയുടെ നിശ്ചിത ശതമാനം ആവശ്യക്കാരായ സഹോദരങ്ങൾക്കായി വിതരണമെന്നതു ഇസ്ലാമിക ബാധ്യതയാണ്. ദരിദ്രരുടെ അവകാശമാണ് സകാത്തു്. അത് നല്ലാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് ബലമായി പിടിച്ചുവാങ്ങാൻ ഇസ്ലാമിക നേതൃത്വത്തിന് ധികാരമുണ്ടെന്നാണ് 'റസൂലിന്റെ കാലത്ത്' (സകാത്തായി) നല്ലിയിരുന്ന ഒരൊട്ടകക്കയർപോലും ഇന്ന് അവർ തരാതിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ പേരിൽപോലും ഞാനവരോട് യുദ്ധംചെയ്യും' എന്ന ഖലീഫാ അബൂബക്കർ (റ)ന്റെ ഉപപ്രഖ്യാപനം തെളിയിക്കുന്നത്.

സകാത്തു് വിതരണം വ്യവസ്ഥാപിതമാക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ന് മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ സാമ്പത്തികാവശത വലിയൊരളവോളം പരിഹൃതമാവുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. കഷ്ടപ്പെട്ടുഴലുന്ന ദരിദ്രലക്ഷങ്ങൾക്കുശ്വാസമേകാൻ സകാത്തിനോളം ഉപകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു പദ്ധതിയും നിലവിലില്ല. 'നിർണ്ണയദാന'ത്തിന് പുറമെയും സാമൂഹികാവശ്യങ്ങൾക്കായി പണപ്പെട്ടി തുറക്കാൻ സമ്പന്നർ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا
مِمَّا تُحِبُّوْنَ

(ഏറ്റവും പ്രിയങ്കരമായതിൽനിന്ന് ചിലവുചെയ്യുംവരെ നിങ്ങൾക്ക് മേന്മ കൈവരികയില്ല.) (92-3) എന്നല്ല ധനം മുഴുവൻ ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ വ്യയംചെയ്യാമെന്ന് അല്ലാഹുവുമായി കരാർചെയ്തവരാണ് മുസ്ലിംകൾ: "സ്വയം പകരം നല്ലാമെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ ധനവും ജീവനും വിലക്ക് വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു." (111-9)

എന്നാൽ അമിതവ്യയം ഇസ്ലാമിഷ്യപ്പെടുന്നില്ല. അനാവശ്യമായി സമ്പത്ത് ധൂർത്തടിക്കുന്നത് പൈശാചികമാണ്: "ധനം ധൂർത്തടിക്കരുത്. ധൂർത്താർ പിശാചിന്റെ സഹോദരങ്ങളാണ്." [26.27.17]

അനാചാരങ്ങളിൽ വളരെയധികം ധനം ദുർവ്യയംചെയ്യുന്നുവെന്നത് മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനില അത്യന്തം ശോചനീയമാവാനുണ്ടായ കാരണങ്ങളിലൊന്നാണ്. ധനം ഏതുമാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിച്ചുവെന്ന് പരലോകത്ത് ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് ഹദീസുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ വിക്ഷിപ്തമാകുന്ന ഇസ്ലാമിന്റെ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥ ആധുനിക ലോകത്ത് പ്രചാരത്തിലുള്ള മറ്റൊല്ലാ വ്യവസ്ഥിതികളിലുമുള്ള സമസ്ത ഖണ്ഡങ്ങളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധമാണെന്ന് കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. സകാത്തു് സമ്പ്രദായം ക്രമാനുസൃതമായി നടപ്പിലാക്കുകമുഖേന ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കകം രാജ്യത്തിനകമാനം സമ്പൽസമൃദ്ധിയുളവാക്കി ദാരിദ്ര്യം ഉന്മൂലനംചെയ്തു ചരിത്രം ഇസ്ലാമിന്റെ മാത്രം സവിശേഷതയത്രെ!

ലോകത്തൊരു വ്യവസ്ഥക്കും ഇന്നോളമത് സാക്ഷ്യമായിട്ടില്ല. കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ദാരിദ്ര്യവും ദൗർഭിക്ഷവും സർവ്വത്ര നടമാടുന്നു. വ്യാവസായിക പുരോഗതിയുടെ ഏവറസ്റ്റുകയറിയ അമേരിക്ക, ലക്ഷക്കണക്കിന് ഡോളർ ചിലവുചെയ്ത് ദാരിദ്ര്യ നിർമ്മാർജ്ജന പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽവരുത്തുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മുൻപന്തിയിലെന്നവകാശപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യയിൽ പഞ്ചവത്സര പദ്ധതികൾ പലതു കഴിഞ്ഞിട്ടും 'ഉള്ളവൻ കൂടുതൽ ഉള്ളവനും, ഇല്ലാത്തവൻ കൂടുതൽ ഇല്ലാത്തവൻ' മാകുകയെ ചെയ്തിട്ടുള്ളു. പദ്ധതികളും അണക്കെട്ടുകളും കൊണ്ട് സാമ്പത്തികാഴിമതികളുടെ പ്രചണ്ഡപ്രവാഹത്തെ തടുത്തുനിർത്താൻ കഴിയുന്നില്ലെന്ന് നേതാക്കൾ വിലപിക്കുന്നു. ധാർമ്മിക-സാംസ്കാരികമണ്ഡലങ്ങളിലെന്നപോലെ സാമ്പത്തികരംഗത്തും വ്യാപകമായ അനിശ്ചിതത്വമാണുള്ളതെന്ന് സ്ലാഷും.

സമ്പത്ത് മുഴുവൻ രാഷ്ട്രവൽക്കരിക്കുകമുഖേന മനുഷ്യസഹജമായ സമ്പാദനേച്ഛയെ കെടുത്തിക്കളയുകയും, ധനികവർഗ്ഗത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിത ശക്തിക്കടിപ്പെട്ട് ദരിദ്രലക്ഷങ്ങൾ ക്ലേശിക്കാനിടവരികയും ചെയ്യാത്ത ഒരു സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയാണ് ലോകത്തിനിന്നാവശ്യം. മറ്റു സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടേടേത് ഇസ്ലാം ഒരു പദ്ധതിയവതരിപ്പിക്കുന്നു. അത് പ്രാവർത്തികമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇസ്ലാമിക ജീവിത പദ്ധതിയുടെ സംസ്ഥാപനവും തദ്വാരാ സർവ്വലോകക്ഷേമവും കൈവരിക്കേണ്ട ചുമതല മുസ്ലിംകളുടേതാണ്.

ലോകപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ക്രിയാത്മകമായൊരു പ്രതിവിധി

[ശഹീദ് മുഹമ്മദ് ഖുതുബ്]

വിവ: ശൈഖ് മുഹമ്മദ്, [റൗസത്തുൽ ഉലൂം]

കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തികർ പ്രത്യേകമായി ഇസ്ലാമിനോടു നവത്തിച്ച നയം സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അന്യകാര്യമായ ലോകത്ത് പ്രകാശം പരത്തുവാനായി മക്കാ ചക്രവാളത്തിൽ ഇസ്ലാമിസ്മിന്റെ ഉദിച്ചയന്തോടെ ഉത്ഭവിച്ചതായിരുന്നു വിദ്വേഷത്തിന്റെയും വൈരാഗ്യത്തിന്റെയും വൈകല്യങ്ങൾ. ആ നിമിഷമുതൽ ഇന്നേവരെ അവർ ഇസ്ലാമിനോടും മുസ്ലിംകളോടും കൈകൊണ്ടുനയം വെറും വഞ്ചനാത്മകമായിരുന്നു. ലോകവസാനംവരെ അവർ ഈ വിദ്വേഷത്തിലും വൈരാഗ്യത്തിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. "നി

അവരുടെ മാർഗ്ഗാവലംബിയാകുന്നവരെ അവർ നിന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല" അവർ ശക്തമായിരുന്നുവെങ്കിൽ നീ നിന്റെ മതത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുവരെ അവർ നിന്നോട് സമരം ചെയ്യുമായിരുന്നു" - (ഖുർആൻ)

ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞ പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി പതിനായിരക്കണക്കിൽ സംഘട്ടനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഘട്ടനങ്ങളിൽ ഇസ്ലാം പ്രതിയോഗികളെ അത്ഭുതകരമായവിധം അതിജയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ദുർഭാഗ്യവശാൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി-മുന്നേറ്റത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ബലഹീനതയുടെ പാഠഭക്തുകൾ വന്നടങ്ങിപ്പോൾ, അ

വരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിഭാഗിയചിന്താഗതികളാൽ മരവിച്ചപ്പോൾ, മുസ്ലിം ലോകം ഭിന്നിപ്പിന്റെയും വിദ്വേഷത്തിന്റെയും മുക്തമായ തോരുകളാൽ കരാപ്പ് ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ക്രിസ്തീയ സാമ്രാജ്യത്വം ഇസ്ലാമിനെ മുമ്പിയമാവിധം അക്രമിച്ച കിഴക്കുകയാണുണ്ടായത്. അസുലഭങ്ങളായ സുവണ്ണാവസരങ്ങളിൽ ആ രോഗിയായ 'മനുഷ്യനെ' പിടിച്ചിട്ടിനി ശാക്തളപ്പോലെ ഭ്രഷ്ടിക്കാൻ അവരൊട്ടും മടിക്കാഞ്ഞിട്ടില്ല.

മാനഷികമോ സാമ്പത്തികമോ പ്രാകൃതമോ ആയ വല്ല കാരണങ്ങളാലുമാണ് പാശ്ചാത്യർ പൗരസ്ത്യനാടുകളെ ഉന്നംവെച്ചു പുറപ്പെടുത്തുന്ന വല്ലവരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ വഞ്ചനയും കാപട്യവുംനടത്തി ക്രിസ്തീയ മതം പ്രചരിപ്പിച്ചു അക്രമത്തിലൂടെയും പൗരസ്ത്യ മുസ്ലിംകളെ അടികളാക്കിവെക്കുകയെന്ന "ധീര" കൃത്യത്തിന്നാണ് പാശ്ചാത്യർ ഒരുങ്ങിപ്പുറപ്പെടുത്തുന്ന വല്ലവരും കരുതുന്നുണ്ടോ.

ഇസ്ലാമിനെ വേരോടെ പറിച്ചുകളയണമെന്ന അതിമഹത്തായ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തീയ സേച്ഛാധിപതികളും സിദ്ധാന്തികരും പൗരസ്ത്യനാടുകളിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുത്തുന്ന നഗ്നയാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ വല്ലവരും സംശയാലുക്കളാണെങ്കിൽ പൗരസ്ത്യരുടെ രക്താകൊണ്ടു കലർ

ച്ചായയണിഞ്ഞ ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളാണ് മറിച്ചറോക്കട്ടെ "സിദ്ധാന്തിക"കളുടെ തത്വശാസ്ത്രം" എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്ന പക്ഷം മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിനുള്ളിലുള്ള പ്രചാരത്തിന്റെയും സുസാധ്യങ്ങളായ എല്ലാ മോലലുകളിലും ഹ്രോത്വിന്റെ ആശയങ്ങൾ കടിച്ചിരുന്നതിന്റെയും കഥകൾ നന്നായി മനസ്സിലാക്കാം. യഹൂദികളുടെ നേതാവായ "തൽമിഡ" ഇസ്ലാമിക ക്രിസ്തീയവിശ്വാസങ്ങളുടെ അടിത്തറയെ തന്നെ പൊളിച്ചുനീക്കാൻവെത്തിച്ച നയങ്ങളുടെ തന്ത്രമായ രൂപത്തെക്കുറിച്ചും ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നന്നായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മുസ്ലിംലോകത്തിന്റെ മാറിടത്തിൽ ഇസ്ലാമിൽ രാഷ്ട്രമാകുന്ന കരാരി ആഞ്ഞിറക്കിയത് തൽമിഡിനെ നയമാർത്ഥ്യം നമുക്കി ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

1882-ൽ ബ്രിട്ടന്റെ വിമോചനദിവസം ഒരു കൈയിൽ മുസ്ലിം ഹഫ്തമേന്തിയ ജിപ്സിയെ പൊതുജനസഭയെ അഭിമുഖീകരിച്ച് ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിചെയ്ത പ്രസംഗം ചിന്തനീയമാണ്. "ഈ ജിപ്സീകാരുടെ കരങ്ങളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം അവശേഷിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ഇംഗ്ലീഷുകാരായനമ്മളിലവർ ആനന്ദം ദർശിക്കുകയില്ല. നമ്മെ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുകയുമില്ല".

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈജിപ്തിലെ ആത്മീയ വിദ്യാലയത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് കാരുടെ പാതിരിയെ ലക്ചററായി നിയമിച്ചത് അവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥിതിയിൽ പൈശാചികത്വം കത്തിചെലുത്തുന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനായിരുന്നോ? ഇപ്രകാരംതന്നെ ഈജിപ്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസോപദേഷ്ടാവായിരുന്ന ദൻലുബ് അവിടുത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും അനിഷേധ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി ഈജിപ്തിലെ വിജ്ഞാനകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നും ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ച് ഊഹാപോഹങ്ങളെല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമറിയാത്ത അജ്ഞരായ ഒരു തലമുറ പുറത്തുവന്നു.

ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തിൽ പാതിരി സുവൈമർ മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്ത് വെച്ച് മിഷ്യനറി പ്രവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ച ചെറു പുസ്തകം നാം അവശ്യമായൊരു ചിന്തക്ക് വിധേയമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മിഷ്യനറി പ്രവർത്തകരുടെ പ്രചരണത്തിലുള്ള തികഞ്ഞ പരാജയത്തിന്റെയും അവരുടെ നയപരമായ പാപ്പരത്വത്തിന്റെയും മുഴുരംഗത്തെയും പുണ്യമായും സ്വീകരിക്കുന്നതായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം. ഇതേ ആശയം തന്നെ മറ്റൊരിക്കൽ പാതിരി സുവൈമർ വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. “മിഷ്യനറി പ്രവർത്തകർക്ക് നിസ്സല്യമായൊരു പരാ

ജയമാണി വന്നുണ്ടെന്ന്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മുസ്ലിംകളെയൊക്കെ നാം ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുകയെന്നതല്ല മിഷ്യനറി പ്രവർത്തനം കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശം. അവരെ അവരുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം. നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിലൂടെയും നമ്മുടെ മാതൃക പിൻപറ്റിയ ഗവർണ്മെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെയും നാം നാംഗത്താൽ അസാമാന്യമായ വിജയം കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ഫ്രാൻസുകാരനെയെഴുതിയ “മുസ്ലിം ലോകത്തോടുള്ള ആക്രമണം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മുസ്ലിംകളുടെ പരാജയത്തെ സംബന്ധിച്ച് സവിസ്തരം പ്രതിപാതിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യർ കാലുകുത്തിയേടത്തല്ലാം അവർ നാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ “നരകയാതനയെക്കുറിച്ച് തെരുവ് പ്രസംഗം നടത്തി അവരെ “സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ” മേഖലയിലേക്കു നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലമായി മുസ്ലിം ലോകത്ത് സേച്ഛാധിപത്യത്തിനെതിരിൽ മിന്നിത്തളങ്ങിയിരുന്ന എല്ലാ ആശങ്കകളെയും അണയ്ക്കുപോയി. ഇപ്രകാരമാണ് പാശ്ചാത്യർ മുസ്ലിം ലോകത്തിന്റെ മുഖച്ഛായയെന്നെ മാറ്റിയത്.

ക്രിസ്ത്യ മിഷ്യനറി പ്രവർത്തകർ നടത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പൊള്ളത്തരവും അവരുടെ യഥാർത്ഥമോദേശവും നമുക്ക് ചരിത്രപ

രണത്തിലൂടെ വ്യക്തമായും ഗ്രഹിക്കാം. പാശ്ചാത്യർ ചിന്തകരുടെ താളത്തിനൊത്ത് പൗരസ്ത്യ മുസ്ലിംകൾ തുളുവാനും അവരുടെ ആശയങ്ങൾക്കൊത്ത് ഖുർആനിലെ സ്വീകാര്യതയോടുകൂടി സ്വീകാര്യമാക്കാനുള്ള കാരണം പാശ്ചാത്യരുടെ അസാധാരണമായ ശാസ്ത്രപരോക്തിയുടെ മായാജാലയിൽ കുടുങ്ങിയതാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പേരുംപറഞ്ഞും പാശ്ചാത്യചിന്തകർ ഇസ്ലാമിന്റെ സുന്ദരവരണത്തെ കരിവാരിതേച്ചു വികൃതമാക്കി. ഇതുകണ്ട് തെറ്റിദ്ധാരണയിലകപ്പെട്ട മുസ്ലിം യുവാക്കൾ ഇസ്ലാമിനോടു യാത്രപറയുവാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്രകാരമാണ് പാശ്ചാത്യർ മുസ്ലിം ലോകത്തെയൊക്കെ വഞ്ചിച്ചു വശംവദരാക്കിയത്.

പാശ്ചാത്യർ മിഷ്യനറി സംഘം പൗരസ്ത്യ പ്രദേശങ്ങളിൽ കാലുകുത്തിയേടും മുതൽ മുസ്ലിംകളുടെ സ്വഭാവധർമ്മത്തിനനുതകുന്ന ദുഷിച്ചുനാറിയ കർമ്മമുറകളു നവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനായി അവർ ഭൗതികവാദത്തെ രംഗത്തിറക്കുകയും ഇസ്ലാമുമായി അവിരാമമായൊരു സംഘട്ടനത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സേച്ഛാധിപതികളുടെ അധികാര സ്ഥിരീകരണത്തിനായി അവർ മുസ്ലിംകളെ കബളിപ്പിച്ചു. ഇസ്ലാമിനെ ബലഹീനമാക്കി. മറ്റുമല്ല, അവർ ഭൗതികമുന്നേറ്റത്തിൽ പാശ്ചാത്യരെ ഒന്നിരുന്നതിന്റെ ഉ

ത്തംഗ ശ്രംഗത്തിലേക്കുയർത്തുകയും പൗരസ്ത്യരെ അധഃപതനത്തിന്റെ അഗാധഗർത്തത്തിലേക്കു കയറ്റുകയും ചെയ്തു. ഇതുവഴി അവർ ലോകശക്തിയെ ഭിന്നിപ്പിച്ചു. പാശ്ചാത്യരുടെ അസാമാന്യമായ പുരോഗതിക്കുമുമ്പിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്ത അനേകരണഭ്രാന്തന്മാർ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തെ വാരിപ്പണത്തൊട്ടി തന്നെ തീച്ചപ്പെടുത്തി. ഇപ്രകാരം പാശ്ചാത്യരെ അസ്ഥമായി അനുകരിക്കുകവഴി മുസ്ലിംകൾ അധഃപതനത്തിന്റെ ആഴമേറിയ ആഴിയിലേക്കു ധർമ്മം പതിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇത് തന്നെയായിരുന്ന ലോകത്തിന്റെയും ലോകജനതയുടെയും നാശഭേദി.

അസ്വസ്ഥ കലുഷിതമായ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സമ്പാദനമായ സമാധാനം സമാപിതമാക്കേണമെങ്കിൽ എല്ലാ പരിതസ്ഥിതികളിലും അനേകരണിയമാംവിധം അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയ ഇസ്ലാമിനെ ലോകം ആശ്വേദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ മുസ്ലിംകളാണ് ഈ രംഗം അഭിനയിക്കുവാൻ ലോകജനതയെ സജ്ജമാക്കേണ്ടത്. ഈ കർമ്മവും നിർവഹിക്കാത്തേടത്തോളംകാലം പൗരസ്ത്യ മുസ്ലിംകൾക്ക് പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മേഖലയിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ലോകത്തിന്റെ ഭാവീ:

മനുഷ്യർ പാവപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യന്റെ ചുട്ടരക്തം ഊറ്റിക്ക

ടിച്ച് തടിച്ചുകൊഴുത്ത അടുതാണ് ക്രൈസ്തവ മിഷ്യനറി പ്രവർത്തനം സിയോണിസ്റ്റുകളുമെന്ന നഗ്നയാഥാർത്ഥ്യത്തെ നീനിയും സംശയത്തോടെയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിന്നുമണിഞ്ഞ ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളൊന്നു മറിച്ചു നോക്കി എങ്കിൽ ക്രിസ്തീയ സിയോണിസ്റ്റ് പ്രഭുവികൾ മുസ്ലിം മതവിശ്വാസികളുടെ നിർമ്മലഹൃദയങ്ങളിൽ രൂപീകരിച്ചെടുത്ത ഭീകരാശയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവരെ ഇസ്ലാമിൽ നിന്നും ആട്ടിയോടിച്ച വഞ്ചനാത്മകമായ നയപരിപാടികളെക്കുറിച്ചും നിനക്ക് നന്നായി മനസ്സിലാക്കാം. പൗരസ്ത്യ മുസ്ലിംകൾ അധഃക്രതരാണെന്നും മാനഷിക ഗുണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട മൃഗമൃഗരാണെന്നും വിചിത്രമാംവിധം ചിത്രീകരിച്ച അവരെ തങ്ങളുടെ മതത്തെ ഭയജോലയംചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ഭീകരങ്ങളായ രംഗങ്ങളും നിനക്കു ചരിത്രത്തിലൂടെ പ്രയാസമന്യേ ഗ്രഹിക്കാം. ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസം തകർന്നുവാനായി ക്രൈസ്തവ സിയോണിസ്റ്റുകൾ രംഗത്തിറങ്ങിയ വിദ്യാഭ്യാസസിസ്റ്ററും ഭാവിതലമുറയെ തികച്ചും അജ്ഞതയുടെ മുഴുപടം ധരിപ്പിക്കുവാനുതകുന്നതായിരുന്നു. ഇതോടെ പൗരസ്ത്യൻ മുസ്ലിംകളിൽ അന്ധമായ പാശ്ചാത്യനാകരണഭ്രമം പ്രകടമായി. മാനഷിക മൂല്യങ്ങളോടും മാനുഗുണങ്ങളോടുമുള്ള അവിരാമമായ സംഘട്ടനത്തിലവസാനം പാശ്ചാത്യർതന്നെ വിജയം

ശ്രീലാളിതരായി. ഇതോടെ മുസ്ലിംകൾ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന രജ്ഞിപ്പും മമതയുമെല്ലാം ഓടിയകന്നു. പാശ്ചാത്യനാകരണത്തിന്റെ അടങ്ങാത്ത വ്യാഗ്രതയിൽ മുസ്ലിംകൾ അവരുടെ മഹനീയ സംസ്കാരത്തെയും മതത്തെയും പാടെ ഉപേക്ഷിച്ചു. എല്ലാറ്റിന്റെയും മുമ്പസാനമായി മുസ്ലിംലോകം നിസ്സല്യമായൊരു പരാജയത്തിനു വിധേയമായി. ഇന്നവർക്ക് വേദനാനിർഭരമായ കദനകഥകൾ മാത്രമാണ് പറയാനുള്ളത്. എന്നിട്ടും അവരെ ഇതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങൾചെയ്ത കുറ്റത്തിനു പശ്ചാത്തപിക്കാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കാത്തതെന്നു അവരുടെ പ്രതിയോഗികളായ പാശ്ചാത്യർകൂടി ചോദിക്കുകയാണ്.

നമ്മുടെ സംസ്കാരവും ഓജസ്സും തേജസ്സുമെല്ലാം പാശ്ചാത്യനാകരണത്തിന്റെ ഗർഭത്തിലായ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട് കരകാണാത്ത ആഴമേറിയ ആഴിയുടെ അഗാധതയിലേക്കാപതിച്ചു. നാമിന്നഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഓരോന്നിമിഷവും വിധിനിർണ്ണായകങ്ങളാണ്. ശത്രുക്കളുടെ ഭീകരങ്ങളായ മർദ്ദനമുറകളെ കുറിച്ച് പ്രതിഷ്ഠാനിർഭരതയോടെ കാത്തിരുന്നിട്ടല്ലാതെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരൊറ്റനിമിഷവും തള്ളിനിൽക്കു നമ്മെസ്സുംബസിപ്പോകത്തോളം സുസാധ്യമല്ല. ക്രൈസ്തവ സിയോണിസ്റ്റ് സത്യാജ്യാദികളോടും സാത്യാജ്യാദികളുടെ ദുർഗ സന്തതിയായ ഇ

സ്രാഹുലിനോടും മല്ലിട്ടില്ലാതെ നമുക്ക് മുന്നേറുകവയ്.

നാം നമ്മുടെ പ്രതിയോഗികളോടല്ലാം ഭീകരതയാണു ഒരു സംഘട്ടനത്തിനു സന്നദ്ധമാകേണ്ടതുണ്ട്. അഹിംസകൊണ്ടോ അഹിംഭാവംകൊണ്ടോ അഭിലാഷംകൊണ്ടോ അല്ല നാം സമരംചെയ്യേണ്ടത്. നാം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട സംഘട്ടനം ധനംകൊണ്ടും ശരീരം കൊണ്ടുമുള്ളതായിരിക്കണം. പോരാ, ആ പടക്കളം കണ്ണുനീരാലും വിയർപ്പുതുള്ളികളാലും രക്തകണങ്ങളാലും പണിതതായിരിക്കണം.

കത്തഴിഞ്ഞ സുഖലോലുപരായ ഒരു സമുദായത്തിനു പ്രതിരോധമെന്തെന്നോ സംഘട്ടനമെന്തെന്നോ അറിയുകയില്ല. നാം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന സമരരംഗത്തിലെ പ്രധാനഭാഗം അഭിനയിക്കേണ്ടത് വിശ്വാസമായിരിക്കണം. വിശ്വാസമില്ലാത്തൊരു സമുദായവും വിജയത്തിന്റെ കരയിൽ പാന്നിക്കൊടി പറപ്പിക്കുകയില്ല. സുസംഘടിതവും സുശക്തവുമായ ഒരാൽദ്രേശീയ സംഘടനയും അധഃപതനത്തിന് കൂമ്പ് ഉയിർത്തു നേൽക്കാൻ ചെമ്പൽകൊള്ളുന്ന സംഘാടകരും അനിവാര്യമാണ്. ബലഹീനമായ ഭൗതിക നിരീശ്വരനിർമ്മത പ്രസ്ഥാനത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ബന്ധങ്ങളാണ് ലോകമുസ്ലിംകളെ കോത്തിണക്കുന്നതെങ്കിൽ അതായിരിക്കും ഈ സമുദായത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിന്റെ മലരേറ്റു.

ക്രിസ്തീയ സേവാധ്വാനിപത്യത്തിന്റെ കനത്ത ആഘാതമേറ്റ്

ബലഹീനമായൊരു സമുദായമാണ് നമ്മുടേത്. നാം ശക്തമായൊരു ഉയർന്നുയന്നുണ്ണിനും സന്നദ്ധമാകേണ്ടതുണ്ട്. അതിലാണ് ലോകത്തിന്റെയും - ലോകരുടെയും വിജയം നിലകൊള്ളുന്നത്. വാദ്യാലോചങ്ങളാൽ മത്ത് പിടിച്ച് മദാലസരായൊരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിൽനിന്നും ഉദിച്ചുയരുന്ന അന്തർദ്ദേശീയ ബന്ധങ്ങൾ ഈ സമുദായത്തെ കെട്ടാപ്പുളുതാക്കുകയില്ലെന്നത് ഒന്നാലോചനാർത്ഥ്യമാണ്. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരമെന്ന അഭൗമികശക്തി ഉൾക്കൊണ്ട് അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന പതിനായിരത്തിന്റെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിലെ ബഹിർഗമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരാശയമാണിതെന്നെനിക്കു നന്നായറിയാം. വിശ്വാസമില്ലാത്ത, സ്നേഹമില്ലാത്ത, സാഹോദര്യബോധമില്ലാത്ത ഒരു ജനതക്ക് ലോകശക്തിയുടെ ആധിപത്യക്കിടത്താണ് പിടിക്കുകസാധ്യമല്ല. വിശ്വാസം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ആളിക്കത്തിക്കുന്ന ധീരതയുടെയും പരിശ്രമത്തിന്റെയും പ്രതിരോധത്തിന്റെയും അലകൻ ആഞ്ഞടിച്ചാൽ മാത്രമേ ലോകശക്തി യഥാർത്ഥപരമാവിധം ചലിക്കുകയുള്ളൂ.

അല്ലാഹുവിന്റെ ശാശ്വതമായ പ്രകൃതിവ്യവസ്ഥ ലോകത്തുണ്ടായിരിക്കണമെന്നോളം കാലം വിശ്വാസമില്ലാത്ത മാനഷികഗുണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട യൂറോപ്യരുടെ ആധിപത്യത്തിനു സ്ഥിരത ലഭിക്കുകയില്ല. ഇതു നമ്മുടെ അച

സ്ത്രീകൾക്കു അറബ്ജനതയുമായും ഇസ്ലാമികലോകവുമായുള്ള മാനസിക ബന്ധം വിമോചനമായിരിക്കട്ടെ. ഇതുവേണ്ടി സാമൂഹികമായും ഇസ്ലാമിന്റെ ആവിർഭാവം മുതൽ ജൂതർ ആ മഹത്തായ ദീനത്തിന്റെ ശത്രുക്കളാണെന്നും ഫലസ്തീൻ പ്രദേശം ഓരോ മുസ്ലിമിന്റെയും ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രശ്നമാണെന്നും സവിസ്തരം മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളൂ. മാത്രമല്ല ഞാൻ ഇസ്ലാമിൽ ഉച്ചകോടി സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തപ്പോൾ ഖുദസ് സന്ദർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെന്നും അറബ്ജനതയോടു ജൂതർ ചെയ്ത നിന്ദ്യപ്രവൃത്തികൾ നേരിട്ട് കാണാൻ അവസരം കിട്ടിയെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ കണ്ടുപിടിച്ചതിൽ പിറ്റേ ദിവസം ഇസ്രായേൽ അമ്പാസഡർ വിദേശകാര്യമന്ത്രിയുമായി സന്ധിച്ചപ്പോൾ തണുത്ത സ്വീകരണമേയുണ്ടായുള്ളൂ...! പിന്നെ ഇസ്രായേലിന്റെ കളിയാണ് ചാഡിൽ ലോകം കാണുന്നത്.

മുസ്ലിം മന്ത്രിമാർ

ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു

ആവർഷം മാച്ച് 22ന് എല്ലാ മുസ്ലിം മന്ത്രിമാരെയും തങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രസിഡണ്ട് പുറത്തുകയ്യുണ്ടായി. വിദഗ്ദ്ധാസ്ഥമന്ത്രിയെ വിദേശത്തേക്ക് നാടുകടത്തി. അന്ന് തന്നെ ഖാസിൽഖുളാബിനെയും, നാഷനൽ സംഘടനാ പ്രസിഡൻ്റ് അബ്ദുൽകരീമിനെയും, മുൻ നിതിന്യായ വകുപ്പ് മന്ത്രി അലികോസോവിനെയും, ട്രെയ്ഡ് യൂണിയനുമന്ത്രിയെയും, ഗവ: സിക്രട്ടറി ഹാജി ഹുസൈനെയും, പ്രതിനി

ധിപദാംഗമായ മിസ്റ്റർ സർമാ മഹ്ദിയെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ പ്രസിഡൻ്റ് ഓർഡർ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് തികച്ചും 35 ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് അവരുടെ കേസ് വിചാരണക്കുവരുന്നത്. ഖാളിൽഖുളാബിനെ ചാഡിൽനിന്ന് പുറത്തുളളി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരവധി സ്വന്തം ഗവ: കണ്ടുകെട്ടി. മറ്റുള്ളവർ ജയിലടിക്കുള്ളിൽ തന്നെ അവശേഷിച്ചു.

മുൻ മന്ത്രിസഭയിലെ കമ്പിത്തപ്പാൽ വകുപ്പിന്റെ ചാജ്ജ് വഹിച്ചിരുന്ന മി: ജാൻ യാത്തീസ്— ഇദ്ദേഹം സങ്കര സന്താനമാണ്. പിതാവ് ഹുജ്ജം മാതാവ് ചാഡും. പക്ഷെ മതഭക്തനായ ഒരു മുസ്ലിമാണദ്ദേഹം— മുൻ വിദേശ കാര്യമന്ത്രി ജിബ്രിൽ ഖൈറുല്ലാ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുമ്പ് പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്ന അഹ്മദ് ഗുലാം എന്നീ മൂന്നു നേതാക്കന്മാരുടെ അടുത്തേക്ക് വിപ്ലവ നേതാക്കന്മാരാണെന്നപേരിൽ 1983 സെപ്റ്റംബർ 16ന് ഗവർണ്മെണ്ട് സുരക്ഷയൊരു പോലീസ് സൈന്യത്തെ അയച്ചു. ഗവ:ന്റെ അർത്ഥശൂന്യമായ കല്പനക്ക് കീഴടങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കാത്തതുമിനിത്തം പരിപൂർണ്ണ സജ്ജീകരണത്തോടെ സായുധ സൈന്യത്തെ അവരെ നേരിടാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തി. നേതാക്കന്മാരുടെയും പോലീസിന്റെയും ഇടയിൽ തെരുവുയുദ്ധം നടന്നു. ജനതയുടെ മനസ്സും കാര്യം നേതാക്കന്മാരിലായിരുന്നു. എൻ്റേറെ ഇതിൻഫലമായി മുസ്ലിംകളിൽ നിന്ന് നിരവധി പേരെ ഗവ: കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തു. 500-ഓളം പേർ

ഈ വിപ്ലവത്തിൽ മരണപ്പെട്ടു. ആയിരക്കണക്കിൽ ആൾക്കാർ മുറിവേറാവശമായി— അവശതനിമിത്തം മറ്റു 500 പേർ കൂടി മൃതിയടഞ്ഞു. ഇതിനെതിരിൽ ഒരു പരസ്യോന്മേഷണം ഗവ: നടത്തിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല മുസ്ലിംകളുടെ അവകാശം കാറ്റിൽ പറത്തുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഇന്നും മുസ്ലിം ചാഡിന്റെ വേദനിക്കുന്ന സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. ഗവ: ഭാഗത്തുനിന്ന് അവഗണനയും മർദ്ദനവും അനുഭവിക്കുകയാണ് വിട്ടുത്തെ മുസ്ലിം നേതാക്കന്മാർ. മുസ്ലിംകളായി എന്നതാണവരുടെ കുറ്റം. പുറംലോകവുമായി അവർക്ക് ബന്ധപ്പെടാൻ പാടില്ലെന്ന് വന്നാൽ അറിയാമല്ലോ അവിടുത്തെ സമിതി. മർദ്ദനമേറാവശമായ മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ച് സുഡാനിൽ പഠിക്കുന്ന 'കാംറൂൺ' സ്വദേശി നൽകിയ ദുർസാക്ഷി വിവരണമുഖം ഈ ക്രിസ്ത്യാനിയേയും അവർ ജയിലിലടക്കുകയുണ്ടായി. ചാഡ് മുസ്ലിംകൾക്ക് ലോക മുസ്ലിംകളോടൊരാഹ്വാനമുണ്ട്. "ചാഡ് പ്രസിഡണ്ടിന് മുസ്ലിം മർദ്ദനം നിത്താൻ വേണ്ടി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പ്രയേമയക്കുകയും അപ്രകാരംതന്നെ ചാഡ് മുസ്ലിംകളുടെ ദയനീയാവസ്ഥക്കൊരു തിവരത്താൻ ഇസ്ലാമിക ലോകത്തോടടുത്തിരിക്കുകയും വേദനപേറുന്ന ആർമാക്കളെ "ഇമാനി"ൽ സ്ഥായിയായി നിലനിർത്താൻ ഏക ഇലാഹിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക."

നിങ്ങളുടെ മുസ്ലിം സഹോദര

രന്മാർ ചാഡിൽ പരിക്കിക്കപ്പെടുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ വരോട് മാനസികമായ യാതൊരു കണ്ഠവ്യവുമില്ല.

(സംഗ്രഹം: അബ്ബാറുൽ ആലമിൽ ഇസ്ലാമി-മക്ക.)

(സെൻട്രൽ ആഫ്രിക്കൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന് വടക്കും ലിബിയയ്ക്കു തെക്കുമായി സുഡാനും നൈജീറിയയും ഇടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യമാണ് ചാഡ്.)

ഇതണ്ട ആഫ്രിക്കയിൽ

ഇസ്ലാം

പരിശുദ്ധ ഇസ്ലാം ഇതണ്ട ആഫ്രിക്കയിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ ദീപനാളം കൊളുത്തുകയാണ്. അപകഷബോധത്തിൽനിന്ന് ആഫ്രിക്കക്കാരെ സമുദ്ധരിക്കുകയാണ് ഇസ്ലാമിനവിടെ ചെയ്യേണ്ട ഒന്നാമത്തെ ഖാലുത. ആഫ്രിക്കൻ മുസ്ലിംകളുടെ ഔദ്യോഗിക വിപരണ പട്ടിക ഇതേവരെയും കൃപ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടില്ല. കൈറോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു കണക്കുപ്രകാരം 85 മില്യനാണെന്നാണ് തെളിയുന്നത്. മറ്റൊരു സെൻസസ് പ്രകാരം ആഫ്രിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിലെ ജനസംഖ്യ 250 മില്യനാണ്. അവരിൽ 200 മില്യനും കറുത്തവരാണ്. മുസ്ലിംകളുടെ എണ്ണം 40-50 മില്യൻ കണ്ടുണ്ടാവുമെന്നാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. ഓരോ രാജ്യത്തെയും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കണക്ക്:

നൈജീരിയ- 20-25 മില്യൻ
കിഴക്കാഫ്രിക്ക- 15 മില്യൻ

പശ്ചിമഘട്ടം- 15 മില്യൻ
ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രചാരം

ആഫ്രിക്കയിൽ ഇസ്ലാമിന് ആവേശകരമായ സ്വാഗതവും സ്വീകരണവുമാണ് കിട്ടുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രചാരപ്രചാരം ആഫ്രിക്കയിൽ ദൃഢമായിലാണ്. താഴെ വിവരിക്കുന്ന കണക്കുകളിൽ തെളിവുണ്ട്.

1. മാലി. മുസ്‌ലിംകൾ ഇവിടെ 1936നും 1950നും ഇടയിൽ 30 ലക്ഷംകണ്ടുകൂടി. 1936ൽ 30,00,000യും 1950ൽ 60,00,000 വുമാണ് മുസ്‌ലിംകളുടെ കണക്ക്.

2. വോൾട്ടായിൽ റിപ്പബ്ലിക് (അപ്പർ വോൾട്ടാ) ഇവിടുത്തെ ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ ജനസംഖ്യയിലെ 60%യും 1950 മുതൽ ഇസ്‌ലാം ആഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി.

3. നൈജീരിയ- ദാഹോമി. ബിംബാരാധകരുടെ ഈ സമൂഹത്തിൽ വ്യത്യസ്ത സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി ഇസ്‌ലാം വളരെ വേഗത്തിൽ പ്രചരിക്കുന്നു.

ഇസ്‌ലാമിക പ്രചാരത്തിനുള്ള കാരണം

സുവികൃതമായൊരു ജീവൽ വ്യവസ്ഥയാണിസ്‌ലാം. ഒരാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിലും റസൂലിന്റെ ദൈവത്വത്തിലും വിശ്വസിച്ചാൽ അവന്റെ വിശ്വാസത്തിന്നംഗീകാരം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. സ്രഷ്ടാവിന്റെയും സൃഷ്ടികളുടെയും

ഇടയിൽ യാതൊരു മദ്ധ്യവർത്തിയുടെയും ആവശ്യമില്ല. ഇസ്‌ലാമിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലൊന്നാണ് അനവ്യക്തതയില്ല. ഇസ്‌ലാം വിവിധ ചേരിപിരിവുകളിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമാണ്. കൃഷ്ണിയരെ പോലെ വിവിധ ചേരികളെയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും ഇസ്‌ലാം പൊരുപ്പിക്കുന്നില്ല. കറുത്ത ആഫ്രിക്കക്കാരൻ മറ്റു മുസ്‌ലിംകളിൽനിന്ന് സമത്വത്തിന്റെയും സമഭാവനയുടെയും മാധ്യമം ആസ്വദിക്കുന്നു. കാരണം ബൃഹത്തായ ഇസ്‌ലാം സാമൂഹ്യമായ സമത്വത്തെ അങ്ങേ അറും ഉയർത്തിയ ഒരു പദ്ധതിയാണ്. വിപുലമായ ഇസ്‌ലാമിക കട്ടംബത്തിലെ ഒരു വ്യക്തിമാത്രമാണോരോരുത്തരും- കറുത്തവനും വെളുത്തവനും. ഇസ്ലാം കറുത്ത ആഫ്രിക്കക്കാരെ അടിമത്തത്തിന്റെ ചങ്ങലയിൽനിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സോപാനത്തിലേക്കുയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതോടെ അവർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കൊച്ചാറിൽ കളിക്കുകയാണ്.

ചില ഉദാഹരണങ്ങൾകൂടി

ആഫ്രിക്കയിലെ ഇസ്ലാമിക ഉത്തേജനത്തിന്റെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾകൂടി. നൈജീരിയയിൽ "ഹോസോ" ഗോത്രവർഗ്ഗങ്ങളിൽ 1900 ആണ്ടിൽ 50 ശതമാനം മുസ്ലിംകൾമാത്രമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ 1952 ആകമ്പോഴേക്കും 80 ശതമാനമായി വർദ്ധിച്ചു.

1959ലെ ഒരു കണക്കുപ്രകാരം സെനഗാളിൽ 22 പ്രദേശങ്ങളിലായി 67 ശതമാനം മുസ്ലിംകളും 27 ശതമാനം ബിംബാരാധകരും 5 ശതമാനം മാത്രം ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്നു.

ദാഹോമിയിലെ നിവാസികളിൽ 10 ശതമാനം ക്രൈസ്തവരും ആഗ്രേഷിച്ച് പോൾ 50 ശതമാനം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് കോംഗോയിൽ 1945നും 1951നും ഇടയിൽ 50% തദ്ദേശീയരും ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു.

ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിയെ അമ്പരപ്പിച്ച പ്രചാരം. ക്രൈസ്തവ മതത്തിൽനിന്ന്

ഇസ്ലാം ദിനിലേക്കാകൃഷ്ടരാകാനുള്ള കാരണം ഇസ്ലാമിന്റെ വിശാലവികാസവും സമത്വവും തങ്ങൾ കണ്ട ക്രൈസ്തവമതത്തിന്റെ ഭിന്നമായ തത്വസംഹിതയുമാണ്. ഇസ്ലാമിൽ ബുദ്ധിമുട്ടും അപ്രായോഗികതയും അവർ കാണുന്നില്ല. എല്ലാവർക്കും ഒരേനിലക്കുള്ള നിയമമേ ഇസ്‌ലാമിലുള്ളൂ.

മുസ്‌ലിംകൾ കൂട്ടായി പ്രവൃത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഒരു നല്ല നാളെ ആഫ്രിക്കയിൽ കാണാൻ പ്രമാസമില്ല. പക്ഷെ, സാമ്രാജ്യത്വവും സിയോണിസവും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് നേരിടേണ്ട രണ്ടു ശക്തികളാണ്.

—...—

വിശുദ്ധ റമളാനിൽ വായിക്കുവാൻ
ഖുർആൻ പഠനത്തിന് ഒരു മുഖവുര
വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ ദിവ്യതയെ വിശദീകരിക്കുന്ന
വിജ്ഞാപനം.

വില 5ക. തപ്പാൽവഴി 5ക. 30 പൈസ.

ഫം.തുഹുൽ ഗൈബ്

ഗൈബ് മുഹ്യിദ്ദീൻ ജീലാനി (ഖ. സി.) യുടെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ.

വില 5ക. തപ്പാൽവഴി 5ക. 30 പൈസ.

ദീനൽ ഇസ്‌ലാം-I

ഇസ്ലാംമതത്തിന്റെ ആധികാരിക ചരിത്രം

വില 2ക. 50പ. തപ്പാൽവഴി 2ക. 75പൈ.

THE NAZIR BOOK STALL
Logans Road, TELLICHERRY-1

ജറുസലം കണ്ട സുപ്രഭാതം

എൻ. കെ. അഹമ്മദ്, കടവത്തൂർ

[അതൊരു സുപ്രഭാതമായിരുന്നു. അസ്ഥമത്വത്തിന്റെ കരിങ്കൽ ഭിത്തികളെ തരിപ്പണമാക്കിക്കൊണ്ട്, പള്ളികളുടെ മിന്നാരങ്ങളിൽ നിന്ന ഉച്ചൈസ്സരം മുഴങ്ങുന്ന തക്ബീർധ്വനികൾ കേട്ടുകൊണ്ടാണ് ജറുസലത്തിലെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ ഞെട്ടിയുണർന്നത്. അതിന്നു ലെയുടെ കഥയായിരുന്നു. ഇന്നതിന്റെ കഥ ഒരു വിലാപത്തിന്റെ കഥയാണ്. ഇന്നാ ജനതയുടെ കണ്ണുപ്പടങ്ങളിൽ അലതല്ലുന്നത് ബാൽ, വിളികളും തക്ബീർ ധ്വനികളുമല്ല; നിർദ്വയരായ ജൂതപ്പട്ടാളക്കാരുടെ കാലോച്ചയും ചിരിപ്പായുന്ന വെടിയുണ്ടകളുടെ ഗർജ്ജനങ്ങളും മാത്രമാണ്. അന്നും ഇന്നും തമ്മിലുണ്ടായ വൈപുല്യമേറിയ വൈരുദ്ധ്യമോത്ത് ജറുസലത്തിലെ മണൽത്തരികൾ കണ്ണുനീരൊഴുകുകയാണ്. കറുത്തവനെ വെളുത്തവൻ വേട്ടയാടുന്ന അഭിനവയുഗത്തിൽ, ചരിത്രസ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽമാത്രം തെളിഞ്ഞുകണ്ട, യഥാർത്ഥ സ്റ്റേഷനത്തിന്റെയും സമത്വത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും വെള്ളപ്പൊക്കകൾ മനോരമതനിൽ പാറിക്കളിച്ച ശോഭനമായ ആകാലഘട്ടത്തിന്റെ സുന്ദരമായ പ്രതിബിംബവും നോക്കി നെട്ടുവിർപ്പിടാനല്ലാതെ ആ മണൽത്തരികൾക്കിന്നു സാദ്ധ്യമല്ല.]

വിശാലമായ ലോകമെ, വന്നുണഞ്ഞ കാലമേ വെമ്പിട്ടുണ മാനസം ചരിത്രസത്യമോളുവാൻ ഏറെയുണ്ടുരക്കുവാൻ, വെമ്പിട്ടും ജറുസലം പാവൻ ചരിത്രമേക മോർമ്മ തന്റെ ദിപ്പിയിൽ ജറുസലംതൻ വീഥിയിൽ, ലോകമന്നു കണ്ടുപോൽ നിരന്നുനിന്ന മക്ക തന്റെ ധീരരാം സഖാക്കളെ അന്നത്തുമായി നിങ്ങളും, സേനയെ നയിക്കുവാൻ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിട്ടുണ ത്യാഗിവര്യനാം ഖലീഫയും. നിങ്ങളിട്ടുണ മാത്രയിൽ. കേട്ടൊരു മുഴക്കവും നിന്നിടാനുറച്ചിട്ടുണ ജൈത്രയാത്ര നായകൻ കതിച്ചിട്ടും കതിരതൻ. പാശവും പിടിച്ചിടാൻ നായകൻ തിരക്കുവേ നടത്തിട്ടുണ ലോകവും

ഉമറിറങ്ങി, വാജിയിൽ ഭൃത്യനെയിറങ്ങിനീയും തുലുനിതി പകുവെച്ചു തങ്ങളിൽ പരസ്പരം ശാന്തിതൻ പ്രതീകമായ്, നിന്നിട്ടും മുഖട്ടിസിൽ മുമ്പിലെത്തവേ മുഴക്കിട്ടുണ സത്യകാഹളം ധീരരാം ഖലീഫതൻ, പാടച്ചുംബന്നത്തിനാൽ പുളകമാൻ ചേതനങ്ങളാം മണൽത്തരികളും വിജയഭാവമേറിട്ടും, ധീരസേനരാജിയിൽ സിറിയതൻ മനസ്സുകൾ തിരക്കായത് ഖലീഫയെ സത്യധർമ്മപാലകൻ, പിന്നിലെന്നതോളുവാൻ എത്തിട്ടുണ ശുരവീര ധീരരാം സഖാക്കളും മക്കതൻ ഖലീഫയെ, കണ്ടിടാൻ കൊതിച്ചിട്ടും ശാം നിവാസികൾ നിരന്ന പിന്നിട്ടുണ വീഥിയിൽ മുകുത പരന്നിട്ടും, സുന്ദര നദസ്സിൽ പാറിട്ടും പാവകൾ പൊഴിച്ചിട്ടുണ ഗീതകം തിന്മയാൻ ഭൂവിതിൽ, വന്നുണഞ്ഞ മാരുതൻ ആവഹിച്ചിരുന്നൊരു സുഗന്ധമാം പ്രതീകങ്ങൾ ഞെട്ടിട്ടുണ ലോകവും, പതറിട്ടുണ ലോകതം ഉററുനോക്കിട്ടുണ വിസ്ഫയം നിറഞ്ഞ വീഥിയിൽ ധീര ദൃഢബാഹുവിൽ, നിങ്ങളിട്ടുണ വാജിതൻ കറുകുത്ത പാശമുണ്ടു കണ്ടിട്ടുണ മാന്ദാഷർ നിതിതന്റെ വെൺമയിൽ, ശോഭയൊരു ഭൃത്യനിൽ വിസ്ഫയം ജനിച്ച് ലോകമുററുനോക്കിട്ടുണഹോ! ഖലീഫതന്റെ മാറിടം, തന്നിൽ ധാരധാരയായ് വേപ്പുതുളളി വീണു മേനിയൊക്കെയും നന്നത്തുപോയ് അണിഞ്ഞിരുന്ന വസ്ത്രമിൽ, വിലസിട്ടും പഴമതൻ ശക്തിയേറിട്ടും കരങ്ങൾ ചെല്ലു ശിഥിലവേലകൾ ചുറ്റുമുള്ളൊരു ജനം, ഏറ്റുപാടിട്ടുണ 'മർ' അങ്ങു വാഴ്ക്! വാഴ്ക്! നിത്യ നിത്യമായുഗങ്ങളായ്!!" ഇതാണ് സത്യദിനിതിൻ, ദുതരേകിട്ടുന്നൊരു മഹത്വമേറിട്ടുണ മാർഗ്ഗമെന്നുറച്ചിട്ടുണമർ ശാന്തിതൻ പതാകകൾ, ഭൂവിതിൽ പറന്നിടാൻ നാഥനേകിട്ടുണ സത്യപാതയിൽ ചലിച്ചിട്ടി! നിതിമാൻ ഖലീഫതൻ, വ്യക്തമായ വാക്കുകൾ ചിത്തമിൽ വളർന്നിട്ടൊരായിരം കിനാവുകൾ അന്ത്യദുതരോതിയ, പുണ്യവാക്യമോളുവാൻ അണിനിരന്നിട്ടുണൊരായിരം മനസ്സുജാലവും!!

പേജുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു!

ഭിന്നരചിഹ്നമായ വായനക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ഉള്ളടക്കത്തിൽ വൈവിധ്യം വേണം. പേജ് കൂട്ടാതെ ഇതു സാധ്യമല്ല. തന്മൂലം അൽ-മുർശിദ് മാസികയുടെ പേജ് അടുത്തലക്കം മുതൽ 50 ആയി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഇക്കാര്യത്തിൽ മാനു വായനക്കാരുടെ സമ്പൂർണ്ണ സഹകരണം ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കടലാസിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അമിതവിലയും അച്ചടിക്കുലിയുടെ വർദ്ധനവും കാരണം മാസികയുടെ നടത്തിപ്പ് ഒട്ടും ആദായകരമല്ലെന്നു അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കറിയാം. പേജ് വർദ്ധിപ്പിച്ചാലുളള കഥ പാരമ്പര്യമില്ല.

ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ വരിസംഖ്യാനിരക്കിൽ അല്പം ഭേദഗതി വരുത്താൻ ഞങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മേലിൽ മാസികയുടെ വാർഷിക വരിസംഖ്യ 5കയും, അർദ്ധവാർഷിക വരിസംഖ്യ 3കയും, റോപ്പതീയുടെ വില 50പൈസയുമായിരിക്കും.

വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ മാസിക വിതരണംചെയ്യാനും വരിക്കാരെ ചേർക്കാനും ഏജൻസമാരെ ആവശ്യമുണ്ട്. 25% കമീഷൻ. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് എഴുതുക.

മാനേജർ,

അൽ-മുർശിദ് മാസിക,

തിരൂരങ്ങാടി, കേരളം.

ചർമ്മരോഗങ്ങളെ
അകറ്റി ചർമ്മം
സംരക്ഷണം
നൽകുന്ന

ചന്ദ്രിക

ആയുർവ്വേദിക
ടോയ്ലറ്റ് സോപ്പ്

ടോയ്ലറ്റ്
സോപ്പായും
ഉപയോഗിക്കാം.

ചർമ്മരോഗങ്ങൾ

വരാതെ ചർമ്മത്തെ മൃദുവായും.
ഭംഗിയായും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാം.

CHANDRIKA

S.V. PRODUCTS

H.O. IRINJALAKUDA,
Bt. ERNAKULAM & COIMBATORE.
SALES DEPOT,
BANGALORE & HYDERABAD.

തിരൂരങ്ങാടി യത്ത്രിംഖാന:

روزگار یستیم شاه
روزگار یگیر

— സന്ദർശിക്കുക —

തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ അനാഥശാലയായ തിരൂരങ്ങാടി യത്ത്രിംഖാനയിലെ 600ൽപരം അന്തേവാസികളുടെ സംരക്ഷണാർത്ഥം വർഷാന്തം 2 ലക്ഷം ഉറപ്പികയോളം തിരൂരങ്ങാടി മുസ്ലീം ഓർഫനേജ് കമ്മിറ്റി (റജിസ്ട്രേഡ്) ചില വഴിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനുപുറമെ അന്തേവാസികളുടെ ലേലകികവും മതപരവുമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി നടത്തപ്പെടുന്ന ഓർഫനേജ് ലോവർ പ്രൈമറി സ്കൂൾ, തിരൂരങ്ങാടി ഓറിയൻറൽ (അറബിക്) ഹൈസ്കൂൾ, സീതിസാഹിബ് മെമ്മോറിയൽ ഓർഫനേജ് ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂൾ, നൂറുൽഇസ്ലാം മദ്രസ്സ് എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വർഷാന്തം നല്ല ഒരു തുക ചിലവുവരുന്നുണ്ട്.

മേൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ നേരിട്ട് കാണുവാനും ഉദാരമായ സംഭാവനകൾ നൽകാനും വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എസ്. സിക്രട്ടറി,

തിരൂരങ്ങാടി മുസ്ലീം
ഓർഫനേജ് കമ്മിറ്റി (Regd.)

തിരൂരങ്ങാടി, കേരളം.

Printed by Hajee C. H. Ebrahim at the Amirul Islam Power Press, Edited by E. K. Moulavi, & Published by Mohsin bin Ahmed, B. A., L. T. for the K. M. Moulavi Memorial Trust, Tirurangadi, Kerala.